Інженерно-авіаційна служба авіації Повітряних Сил:

вчора, сьогодні, завтра

8-9 стор.

НА ВАРТІ НЕБА УКРАЇНИ!

www.krula.com.ua

Крила України

20 – 24 лютого 2012 року

e-mail: krula_ukr@ukr.net

№ 8 (619)

НОВИНИ/КОМЕНТАРІ/ДОЗВІЛЛЯ/СПОРТ

Дорогі ветерани!
Шановні захисники Вітчизни!

Сьогодні військовослужбовці та ті, хто у своєму житті носив армійські та флотські однострої, а разом з ними і весь український народ, відзначають День захисника Вітчизни. У цей день ми вшановуємо тих, хто присвятив своє життя служінню Батьківщині, захистив рідну землю у роки війни і нині продовжує стояти на варті її суверенітету і незалежності.

Поняття "захисник Вітчизни" у кожного народу асоціюється з найвищим проявом вірності, жертовності, честі та обов'язку. Це той, хто завжди першим у скрутний час встане боронити свою державу, уособлюючи в собі її надію і гордість. Захисником Вітчизни є кожен, кому Богом довірено відповідальність за безпеку своєї землі та родини.

З військовою службою пов'язані спогади про вірність і товариську взаємодопомогу, самовдосконалення. Військова служба формує в людях дисциплінованість, надійність, почуття відповідальності та патріотизму. Військова служба є школою справжніх чоловіків.

Впевнений, що нинішні захисники Вітчизни й надалі вдосконалюватимуть свій бойовий і професійний вишкіл, забезпечуючи обороноздатність країни. Щиро дякую ветеранам військової служби, які досі "в строю", власним прикладом надихають молодь на служіння Батьківщині.

Від імені колегії Міністерства оборони України та особисто щиро дякую військовослужбовцям, працівникам і ветеранам Збройних Сил за сумлінне виконання своїх обов'язків, патріотизм, професіоналізм та терпіння.

Бажаю Вам міцного здоров'я, родинного затишку і нових звершень у шляхетній справі служіння Вітчизні!

Міністр оборони України Д.А. Саламатін.

НА КУБОК "КРИЛА УКРАЇНИ"

До Харкова втретє

22 лютого у Вінниці завершилась 7-ма Відкрита першість Повітряних Сил ЗС України з футзалу. Напередодні Дня захисника Вітчизни команди з Вінниці, Харкова, Житомира, Івано-Франківська та Василькова боролися за головний приз змагань – перехідний Кубок газети "Крила України" та призи Вінницької спортивної громадської організації "Обласна федерація футболу".

15 стор.

Із позитивною оцінкою

У бригаді транспортної авіації Повітряних Сил ЗС України, що на Запоріжжі, відбулася чергова льотна зміна. До польотів залучалися льотний склад бригади та інспекторський склад Командування Повітряних Сил ЗС України.

2 стор.

Лицарі неба

4 стор.

Повітряний простір під контролем

"Контроль повітряного простору є найважливішим елементом системи безпеки районів проведення Євро-2012". На цьому 21 лютого наголосив начальник оперативного управління – заступник начальника штабу Командування Повітряних Сил ЗС України генерал-майор Віктор Гамора під час брифінгу для представників акредитованого в Україні військово-дипломатичного корпусу.

– На сьогодні в Україні відпрацьовано загальний і регіональні плани прикриття районів проведення "Євро-2012". Складені плани підготовки озброєння та військової техніки, особового складу до виконання завдань з антитерористичного забезпечення. На рівні двосторонніх зустрічей опрацьовуються питання взаємодії з суміжними державами щодо порядку обміну інформацією про повітряну обстановку тощо, – повідомив він.

4 стор.

УРОЧИСТОСТІ

Захисників Вітчизни вітали усім містом

У Вінниці з нагоди Дня захисника Вітчизни в гарнізонному. Будинку офіцерів за участі командувача Повітряних Сил Збройних Сил України, керівників органів місцевої влади відбулися урочисті збори та святковий концерт для ветеранів Збройних Сил України, особового складу Командування Повітряних Сил Збройних Сил України та військових частин Вінницького гарнізону, представників ветеранських та громадських організацій.

Відкриваючи урочистий захід, командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-полковник Сергій Онищенко, зокрема, зазначив, що свято це – данина глибокої поваги всім, хто служив на благо Батьківщини, хто у різні часи боронив від ворога рідний край, хто і сьогодні стоїть на захисті незалежності та територіальної цілісності нашої держави.

– Нинішні захисники Вітчизни є гідними нащадками старших поколінь, продовжують та примножують славні бойові традиції сивочолих ветеранів, навчаються на їхніх героїчних прикладах самовідданого служіння Вітчизні.

Від імені військової ради Командування Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-полковник Сергій Онищенко привітав усіх присутніх із Днем захисника Вітчизни, побажав міцного здоров'я, сімейного щастя і достатку, успіхів у службі та роботі на благо рідної України. З нагоди свята кращим військовослужбовцям та працівникам ЗС України командувач особисто вручив відзнаки та грамоти від Міністра оборони України, начальника Генерального штабу – Головнокомандувача ЗС України.

Щирі слова привітань та вдячності на адресу військовослужбовців, ветеранів війни, праці, Збройних Сил України лунали з вуст голови Вінницької облдержадміністрації Миколи Джиги, Вінницького міського Голови Володимира Гройсмана. Захисникам вітчизни представники місцевої влади побажали мирного неба та висловили переконання, що і надалі допомагатимуть людям у погонах у вирішенні їхніх соціальних проблем, на ділі доводитимуть, що армія і держава є єдиним цілим.

Від імені обласної та міської адміністрацій грошовими преміями та грамотами були заохочені кращі військовослужбовці Командування виду та військових частин гарнізону, працівники Збройних Сил, ветерани Великої Вітчизняної війни та Збройних Сил.

Завершилися урочисті збори святковим концертом, підготовленим артистами Центру військово-музичного мистецтва Повітряних Сил Збройних Сил України.

Варто зазначити, що у фойє будинку офіцерів Військово-історичним музеєм Повітряних Сил ЗС України була розгорнута тематична виставка, тож усі охочі мали змогу оглянути сучасні зразки авіаційного озброєння.

Сергій Фурдик.
Фото Дмитра Струтинського.

БОЙОВА ПІДГОТОВКА

Із позитивною оцінкою

Закінчення. Початок на 1 стор.

За словами командира бригади гвардії полковника Дмитра Мимрікова, основними завданнями на льотну зміну стали підготовка визначених екіпажів до виконання завдань за призначенням, підвищення професійної майстерності пілотів і штурманів на літаках Іл-76МД та Ан-26.

Як зазначив гвардії полковник Дмитро Мимріков, під час льотної зміни екіпаж гвардії майора Олександра Білого відпрацював зліт і посадку з механізацією у злітному положенні. Крім того, в ході польотів вперше після закінчення у 2011 році Харківського університету Повітряних Сил виконав самостійний політ на Ан-26 помічник командира корабля гвардії лейтенант Богдан Кішеня.

Підбиваючи підсумки льотної зміни, командир авіабригади зазначив, що мета польотів в цілому досягнута, усі завдання, поставлені екіпажам, виконані. Також Дмитро Мимріков належно оцінив і дії інженерно-технічного складу та підрозділів забезпечення.

– Саме завдяки наполегливій праці усього колективу льотну зміну завершено з позитивною оцінкою, – наголосив офіцер.

mil.gov.ua

ІЗ ЗАЛИ ЗАСІДАНЬ

У Вінниці відбулося розширене засідання військової ради Командування Повітряних Сил ЗС України

У Вінниці під керівництвом командувача Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-полковника Сергія Онищенка, в рамках проведення оперативного збору з керівним складом виду, відбулося розширене засідання військової ради Командування Повітряних Сил Збройних Сил України. Під час засідання відбулося детальне обговорення учасниками заходу результатів виконання заходів програми розвитку ПС ЗС України на 2006-2011 роки. Окремо були обговорені актуальні питання стану роботи командирів щодо підтримання на належному рівні правопорядку і військової дисципліни у військових частинах виду, збереження життя і здоров'я військовослужбовців, забезпечення безпечних умов служби і праці, профілактики дорожньо-транспортних пригод, травматизму і каліцтва особового складу.

Виступаючи перед учасниками засідання, командувач Повітряних Сил ЗС України генерал-полковник Сергій Онищенко зазначив, що з початком нового навчального року, який визначений роком командира-лідера та фізичної підготовки, у Повітряних Силах заплановано низку практичних заходів, які передусім спрямовані на досягнення головної мети – зміцнення боєздатності цього виду Збройних Сил та підвищення рівня фізичної підготовки.

Також командувач виду відзначив, що одним і зважливих аспектів цього засідання є аналіз стану бойової та мобілізаційної готовності органів військового управління, з'єднань та військових частин Повітряних Сил. Він додав, що в рамках сьогоднішнього фінансування потреб Збройних Сил у Командуванні Повітряних Сил проводиться цілеспрямована, ефективна робота з питань підтримання рівня бойової та мобілізаційної готовності органів військового управління, з'єднань та військових частин.

Особливу увагу учасників засідання генерал-полковник Сергій Онищенко зосередив на питаннях покращання організації та несення бойового чергування з протиповітряної оборони, яке є головним завданням у мирний час і одним з основних показників бойової готовності Повітряних Сил.

Під час обговорення стану правопорядку і військової дисципліни у військових частинах виду, командувач визначив пріоритети у роботі командирів та відповідних начальників, проведення ними дієвих заходів щодо збереження життя і здоров'я військовослужбовців, забезпечення безпечних умов служби і праці, профілактики дорожньо-транспортних пригод, травматизму і каліцтва особового складу.

Також у засіданні військової ради взяв участь військовий прокурор Центрального регіону України державний радник юстиції Микола Голомша. Виступаючи перед присутніми, Микола Ярославович зазначив, що особовим складом Командування ПС разом із прокуратурою регіону вживаються організаційно-практичні заходи щодо підвищення ефективності роботи у сфері зміцнення законності та правопорядку у військових підрозділах Повітряних Сил. Завдяки цій роботі намітилася тенденція до зменшення на 25% злочинів у зоні діяльності військових прокуратур Центрального регіону. Попри це, криміногенна ситуація залишається складною і не дає підстав для самозаспокоєння. Згодом військовий прокурор зупинився на прикладах правових порушень, які мали місце у військових частинах ЦР.

– Користуючись нагодою, – зазначив Микола Голомша, – наголошую на необхідності більш активної співпраці з органами військової прокуратури на місцях, обговорення проблемних питань та спільного проведення заходів з метою подолання злочинності та інших порушень закону.

Підбиваючи підсумки роботи засідання, командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-полковник Сергій Онищенко довів до присутніх основні завдання та зорієнтував керівний склад, командирів з'єднань та частин виду на плідну роботу щодо підготовки та проведення основних заходів у Повітряних Силах в поточному році.

На завершення військової ради генерал-полковник Сергій Онищенко представив головного старшину Повітряних Сил Руслана Антонюка, який займатиметься керівництвом сержантським складом виду.

– Я розумію ту відповідальність, яка лягає на мої плечі. Поки що я ознайомлюсь зі своїми обов'язками, але в цьому мені допомагає вище керівництво різних структурних підрозділів.

Дмитро Струтинський.
Фото автора.

ОФІЦІЙНО

У Міноборони – кадрові зміни

18 лютого Президент України – Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України Віктор Янукович своїми Указами здійснив кадрові зміни у керівництві Міністерства оборони та Збройних Сил України.

Указом №124/2012 на посаду першого заступника Міністра оборони України призначено Олійника Олександра Миколайовича.

Указом №125/2012 на посаду заступника Міністра оборони України призначено Плящука Дмитра Леонідовича.

Указом №126/2012 на посаду заступника Міністра оборони України – керівника апарату призначено Можаровського Володимира Миколайовича.

Указом №128/2012 на посаду начальника Генерального штабу – Головнокомандувача Збройних Сил України призначено генерал-лейтенанта Заману Володимира Михайловича.

Цього ж дня Президент України – Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України Віктор Янукович провів зустріч із керівництвом Міністерства оборони України та Генерального штабу Збройних Сил України. У зустрічі взяли участь Секретар Ради національної безпеки і оборони України Андрій Клюєв, Міністр оборони України Дмитро Саламатін та генерал-лейтенант Володимир Замана. Зокрема, упродовж зустрічі Віктор Янукович підняв питання модернізації Збройних Сил в частині співпраці з Радою національної безпеки.

– Вам треба буде разом з Секретарем РНБО найближчим часом спільно розглянути всі документи, які стосуються оборонного комплексу і доповісти мені, – сказав Президент, звертаючись до Міністра оборони Дмитра Саламатіна.

Віктор Янукович також наголосив на важливості питання розвитку військово-промислового комплексу, створення нових робочих місць та організації державного замовлення у цій сфері.

– У нас стоїть завдання – побудувати новий зразок ракетного комплексу, та інші питання, які ми повинні запланувати і виконати в найближчі роки, – також зазначив Президент України, додавши, що тут мають бути враховані можливості вітчизняних заводів.

Глава держави також висловився за необхідність оптимізації структури Міністерства оборони та Генерального штабу ЗС України – "як нам прибрати дублювання, те, що заважало раніше ефективно працювати". За словами Віктора Януковича, це питання має бути предметом уваги зазначених відомств.

Водночас Президент України наголосив, що ця робота не буде проводитися поспіхом. Під час зустрічі він акцентував особливу увагу на важливості ефективного вирішення соціальних проблем військовослужбовців та їхніх родин, зокрема, щодо забезпечення офіцерів житлом.

Дмитро Саламатін та генерал-лейтенант Володимир Замана доповіли Главі держави про план першочергових заходів у рамках реформування Української армії. Йшлося, зокрема, про кроки, спрямовані на підвищення бойової підготовки військ, зміцнення кадрового потенціалу, забезпечення Збройних Сил України сучасною технікою та модернізацію існуючої. Про це повідомляє Департамент преси та зв'язків із засобами масової інформації Міноборони.

ПРІОРИТЕТИ

Міністр оборони України Дмитро Саламатін в інтерв'ю агентству "Інтерфакс-Україна" сформулював основні проблеми Збройних Сил та окреслив перспективи їхнього розв'язання

"Ми зобов'язані підвищити соціальний статус українського офіцера"

– Як Ви оцінюєте нинішній стан бойової готовності Української армії? Якими, на Ваш погляд, є основні проблеми Збройних Сил і як плануєте їх вирішувати?

– Президент України – Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України поставив завдання провести радикальне реформування Збройних Сил України, результатом якого буде створення сучасної, компактної, мобільної, професійної, добре озброєної й соціально захищеної армії.

Сьогодні відбувається доопрацювання основи реформування Збройних Сил – державної нормативно-правової бази. Ми вже маємо пакет концептуальних документів, які визначають політику країни в оборонній сфері: Воєнну доктрину, Стратегічний оборонний бюлетень України та Концепцію подальшого реформування й розвитку Збройних Сил України на період до 2017 року. Найближчим часом вони будуть розглянуті на засіданні Ради національної безпеки й оборони України.

На їхній основі створюється Державна комплексна програма реформування й розвитку Збройних Сил України на 2012 – 2017 роки, робота над якою також незабаром буде завершена.

Паралельно працюємо над підвищенням боєздатності й технічним переоснащенням армії, удосконаленням системи управління військами, забезпеченням якісної військової освіти й професійного рівня військовослужбовців. Мають відбутися радикальні зміни в ресурсному й матеріально-технічному забезпеченні Збройних Сил.

Затверджені програми щодо створення й будівництва багатофункціонального ракетного комплексу "Сапсан" і бойового корабля класу "корвет". Прийнято на озброєння 11 нових і 29 модернізованих зразків озброєння й військової техніки, серед них автоматизований командно-диспетчерський пункт, переносний протитанковий ракетний комплекс "Стугна-П", радіолокаційні станції різних типів.

Безумовно, на боєздатності Української армії негативно позначилося хронічне недофінансування сфери розробки, модернізації й закупівлі озброєння й військової техніки, що спостерігалося протягом багатьох років. Тому неможливо відразу вирішити всі проблеми, які накопичувалися роками. Багато зразків, що зараз перебувають на озброєнні наших військ, вимагають замін. Через це оборонне відомство покладає надії на ритмічне фінансування розробок і закупівель озброєнь і військової техніки в межах оборонного бюджету 2012 року.

Восени цього року буде проведене чергове масштабне командно-штабне навчання Збройних Сил, під час якого ми зможемо реально оцінити рівень їхньої підготовки.

– Які основні пріоритети Ви визначили для себе на посаді глави військового відомства?

– Перший і головний пріоритет – це люди, збереження кадрового потенціалу Збройних Сил. Якими б сучасними не були техніка й озброєння, без підготовлених людей, що на ній працюють і обслуговують її, тобто без військових професіоналів, це лише високотехнологічний метал.

Ми зобов'язані підвищити соціальний статус українського офіцера. Встановлення високих соціальних стандартів для військовослужбовців, членів їхніх родин і військових пенсіонерів передбачає збільшення грошового утримання й вирішення житлової проблеми.

Це завдання перед нами поставив Президент – Верховний Головнокомандувач Збройних Сил. І ми його виконаємо.

Сьогодні молодший офіцер отримує в середньому близько 3000 гривень на місяць. Цього, звичайно ж, недостатньо, особливо в порівнянні з військовослужбовцями інших армій. Український офіцер і солдат-контрактник повинні отримувати таке грошове утримання, щоб забезпечити гідний рівень життя своїх родин. Саме над цим я сьогодні й працюю.

Повна реалізація передбачених законодавством прав і соціальних гарантій – це запорука підвищення соціального статусу військовослужбовця, це престиж служби у Збройних Силах України.

Тому я маю намір продовжувати всі позитивні напрацювання, які були здійснені Міністерством оборони України за останні два роки. Зокрема, програми будівництва сучасного службового житла для військовослужбовців.

Наступний пріоритет – це переозброєння Збройних Сил, модернізація вже наявних зразків і закупівля нових. І в цьому контексті особливе місце приділяється організації чіткої взаємодії Міноборони з підприємствами оборонної промисловості, які повинні функціонувати в унісон. Ми просто зобов'язані на повну потужність використати потенціал "Укроборонпрому". Позитивні результати ефективного співробітництва ми вже маємо. А перспектива – в наших руках.

Спільно з "Укроборонпромом" створена робоча група, мета якої – збереження й розвиток передових технологій для розробки нових і модернізації наявних зразків озброєнь, якими будуть оснащені Збройні Сили.

Оборонний бюджет 2012 року передбачає більше коштів на грошове забезпечення офіцерів, контрактників і цивільних службовців, будівництво житла для військовослужбовців, а також на розвиток озброєння й військової техніки.

Такого бюджету Збройні Сили України не мали протягом останніх п'яти років. У зв'язку із цим своїм черговим пріоритетом на посту глави оборонного відомства вважаю максимально раціональне й ефективне використання закладених в оборонному бюджеті коштів.

– Чи варто очікувати якихось кадрових змін у керівництві Міноборони й Генштабу?

– Професіонали залишаться на своїх місцях. Ми повинні навчитися цінувати підготовлених фахівців.

– Як ви оцінюєте ситуацію з фінансуванням Української армії? Чи варто очікувати якихось позитивних змін у соціальному забезпеченні військовослужбовців, також і миротворців?

– Оборонний бюджет на 2012 рік я б назвав бюджетом розвитку, й головним завданням, як я вже казав, є його ефективне використання. Закон України "Про Державний бюджет України на 2012 рік" передбачає виділення Міністерству оборони 16,4 млрд. гривень, що становить 1,1% ВВП. При цьому більша частина цих коштів – 14,2 млрд. гривень – запланована за загальним фондом.

На 2012 рік на розвиток озброєння й військової техніки оборонним бюджетом передбачено 2,343 млрд. гривень – удвічі більше, ніж фактично було виділено на ці потреби 2011 року. Зокрема, 1,48 млрд. гривень буде виділено за державним оборонним замовленням.

Значний обсяг коштів – 967 млн гривень – буде спрямований на відновлення боєздатності, модернізацію й закупівлю ОВТ. Зокрема, на модернізацію літаків МіГ-29, Су-25, Л-39, закупівлю танків "Булат" і "Оплот", тренажерних комплексів, а також виконання науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт.

З метою ефективнішого управління фінансовим ресурсом і оптимізації бюджетних програм їхня кількість у 2012 році скорочена з 18 до 7.

Також більше коштів передбачено на підготовку Збройних Сил (726,4 млн. гривень), будівництво житла для військовослужбовців (500 млн. гривень). Тепер Міністерством оборони України разом з Міністерством соціальної політики опрацьовується питання щодо збільшення посадових окладів військовослужбовців до рівня державних службовців.

Загалом порівняно з бюджетом 2011 року в оборонному бюджеті на 2012 рік фінансування військового відомства збільшене більш ніж на 2 млрд. гривень.

Також необхідно відзначити, що із цього року у два з половиною рази збільшена грошова винагорода українських миротворців – до рівня аналогічних виплат арміям держав Центральної Європи.

Оборонне відомство України й надалі буде докладати зусиль, щоб ці позитивні тенденції збереглися.

– Як Ви як екс-глава "Укроборонпрому" оцінюєте експортний потенціал України щодо продажу озброєнь і військової техніки? Як продається українська зброя й хто зараз лідер у її придбанні у світі?

– Україна сьогодні займає гідні позиції на світовому ринку озброєння. Відповідно до оцінки фахівців Стокгольмського міжнародного інституту досліджень миру (SIPRI), починаючи з 1999 року й протягом десяти років, рейтинг експорту озброєння й військової техніки України стабільно втримувався в першій десятці. При цьому за методикою підрахунку кількісних показників експорту SIPRI не беруться до уваги поставки комплектуючих і запасних частин, послуги з ремонту й модернізації ОВТ. А на ринку надання послуг і поставок комплектуючих саме Україна традиційно займає одну з передових позицій.

Однак якщо 2007 року Україна посідала 7 місце, то, починаючи з 2008 року й протягом трьох наступних років, втратила свої позиції в рейтингу й за підсумками 2010 року займає 13 місце. Це пов'язане як з недофінансуванням оборонної промисловості в 2005–2006 роках, так і з посиленням кон'юнктури у світовій економіці на тлі фінансово-економічної кризи.

2011 року нам вдалося не допустити падіння обсягів експорту продукції й стабілізувати ситуацію. Передусім за рахунок створення й діяльності держконцерну "Укроборонпром". Підтвердженням того є фінансово-економічні показники держкомпанії "Укрспецекспорт" за 2011 рік. Обсяги експортно-імпортних операцій уперше перевищили 1 млрд. доларів.

Торік поставки товарів і послуг військового й спеціального призначення здійснювалися в 62 країни світу. Основними нашими ринками залишаються країни Азії та Африки. Серед них – Індія, Алжир, Китай, Ірак. Важливими подіями торік стали укладені контракти на поставку бронетехніки в Ефіопію й Таїланд.

За попередніми розрахунками, у найближчі три–п'ять років обсяги замовлень "Укрспецекспорту" і його дочірніх підприємств становитимуть близько 5 млрд. доларів.

Українська продукція ОПК сьогодні цікавить і потенційних імпортерів озброєння. Однак без налагодження виробництва конкурентоспроможної вітчизняної продукції, збільшення фінансування науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт складно розраховувати на збереження позицій України на світовому ринку озброєнь і військової техніки.

Тому стратегічним завданням "Укроборонпрому", як наголосив Президент України Віктор Янукович, є відродження вітчизняного оборонно-промислового комплексу. І ми докладемо всіх зусиль, щоб через фінансове оздоровлення підприємств "Укроборонпрому", збільшення обсягу виготовлення конкурентоспроможної продукції й підвищення ефективності виробництва відродити національний ОПК.

СПІВПРАЦЯ

Повітряний простір під контролем

Закінчення. Початок на 1 стор.

Генерал-майор Віктор Гамора підкреслив, що контроль повітряного простору є найважливішим елементом системи безпеки районів проведення "Євро-2012". З огляду на це, Україна розглядає співпрацю з Альянсом в рамках Програми НАТО з обміну даними про повітряну обстановку як один із напрямів удосконалення взаємодії у сфері координації повітряного руху з сусідніми країнами.

– Головною метою участі України в цій програмі є створення у Збройних Силах України альтернативної системи раннього радіолокаційного попередження, що сприятиме забезпеченню захисту її національних інтересів, – зазначив він.

У свою чергу, начальник штабу – перший заступник командувача Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-лейтенант Микола Петрушенко зазначив, що до виконання завдань з протиповітряної оборони районів проведення "Євро-2012" Міністерство оборони України готує сили і засоби спільно з центральними органами виконавчої влади, іншими міністерствами та відомствами.

– У складі Міжвідомчого координаційного штабу з питань безпеки та правопорядку під час підготовки та проведення "Євро-2012" створено профільну групу Міністерства оборони України, яка відповідає за порядок використання, введення обмежень і захисту повітряного простору над місцями проведення "Євро-2012", – повідомив він.

Дмитро Струтинський.
Фото автора.

ПОЛЬОТИ

Льотна зміна без несподіванок

У бригаді тактичної авіації, що на Миколаївщині, відбулась чергова льотна зміна, що тривала за схемою "день-ніч". У польотах були задіяні усі типи авіаційної техніки, які має на озброєнні бригада: Л-39, Л-39М1, Су-25 та Су-25 УБ.

Основні завданням на польоти – переліт трьох літаків Л-39 до аеродрому у Криму для виконання сумісних польотів, підтримання навичок льотного складу за видами льотної підготовки, обліт авіаційної техніки. Крім того, льотчики виконали політ для перевірки дій підрозділів зенітних ракетних та радіотехнічних військ. Загальне керівництво польотами здійснював командир бригади полковник Володимир Помогайбо. За його словами, під час організації польотів особливу увагу авіатори приділили виконанню заходів безпеки.

– Усі роботи на авіаційній техніці, а також виконання вправ з пілотування виконувались у суворій відповідності до керівних документів, – відзначив він.

Як зазначив полковник Володимир Помогайбо, це сприяло виконанню у повному обсязі й без жодних несподіванок поставлених на польоти завдань. Протягом дня авіатори здійснили 14 літако-вильотів.

Ярослав Чепурний.
Фото автора.

КРУГЛИЙ СТІЛ

Житомиряни традиційно дивують новизною…

Цикл урочистих заходів, присвячених Дню захисника Вітчизни, у Житомирському військовому інституті імені С. П. Корольова Національного авіаційного університету розпочався 17 лютого 2012 року проведенням ІТ-круглого столу на тему "Воїн-захисник – погляд крізь роки та події".

Учасники круглого столу розглянули стан та динаміку розвитку геополітичної обстановки у світі в цілому та навколо України зокрема, їх вплив на розвиток форм та способів збройної боротьби, переоснащення високотехнологічним озброєнням та військовою технікою збройних сил провідних країн світу. Та найбільш жваве обговорення викликали питання проблем військово-патріотичного виховання молоді, її готовності до захисту Вітчизни, а також забезпечення високого рівня сучасної підготовки військових фахівців у вищих військових навчальних закладах та підготовка офіцерів запасу.

Під час проведення круглого столу, його ідейний організатор – начальник військового інституту заслужений діяч науки і техніки України, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки, доктор технічних наук, професор полковник Юрій Даник акцентував увагу всіх учасників на необхідності гармонійного поєднання якостей сучасного воїна як інтелектуала та патріота.

Своїм досвідом та думками з цих питань обмінялися учасники круглого столу голова Синодального відділу УПЦ по взаємодії зі Збройними Силами України Архієпископ Львівський і Галицький Августин, представники Міністерства оборони України, Державного космічного агентства України, заступник голови Житомирської обласної державної адміністрації Віктор Куницький, офіцери управлінь 8-го армійського корпусу Сухопутних військ Збройних Сил України та Північного регіонального управління Державної прикордонної служби України, керівництво Житомирського зонального відділу Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, голова Житомирської обласної організації учасників миротворчих операцій полковник Сергій Коробцов, офіцери-випускники інституту, які стали учасниками бойових дій та миротворчих операцій, а також керівники громадських організацій Житомирщини.

Безперечною новизною цього заходу стало використання сучасних ІТ-технологій для обговорення проблем та шляхів покращання патріотичного виховання молоді, формування сучасного образу воїна-захисника. Це дозволило за допомогою телемосту залучити широку аудиторію військових ліцеїв та інших навчальних закладів України. Крім того, всі учасники проекту в режимі он-лайн змогли побачити передові досягнення науковців інституту, які застосовуються у навчально-виховному процесі.

І ще одним позитивним досягненням ІТ-круглого столу стало налагодження більш плідної співпраці курсантів та науковців інституту з бойовими частинами 8-го армійського корпусу Сухопутних військ Збройних Сил України, що найкращим чином в подальшому вплине на підготовку майбутніх офіцерів.

Олексій Тригуб.
м. Житомир.

СКЛАДОВА БОЄГОТОВНОСТІ

Лицарі неба

Ще у всіх нас жива в пам'яті картина: на вулиці – мінус 27 градусів за Цельсієм, на службу доводиться діставатися з проблемами, бо далеко не всі міські маршрутки могли рухатися за графіком через замерзле пальне. Та на військовому аеродромі бригади тактичної авіації, що на Івано-Франківщині, повним ходом йшла підготовка до проведення польотів. Коли я розповів про це своїм друзям, то майже всі сприйняли мої слова як чергову військову байку: адже такі низькі температури є граничними для польоту літаків та роботи спецтехніки, що обслуговує літаки і аеродром. Головним їхнім аргументом було переконання, що для роботи при таких низьких температурах потрібно мати високо підготовлений технічний персонал та льотчиків.

Але гул двигунів винищувачів, що піднялись у небо, розвіяв усі сумніви. Ніби насміхаючись над примхами погоди, військові льотчики під командуванням полковника Сергія Голубцова злітали в небо поодинці та парами, демонструючи вищий клас льотної майстерності.

Ця військова льотна частина на Прикарпатті справді унікальна. Її історія сягає вглиб минулого сторіччя, у самий розпал Другої світової війни. Хоробрість воїнів з'єднання назавжди вписана в книгу бойового шляху цієї частини. А дехто з ветеранів навіть розповідає, що співоча ескадрилья з радянського фільму "В бій ідуть лише "старики" "списана" з однієї з ескадрилей саме цієї бригади.

Сьогодні прикарпатські військові льотчики несуть відповідальність за охорону та оборону всього західного повітряного кордону нашої Батьківщини. Озброєні сучасні "лицарі неба" потужними і швидкими винищувачами МіГ-29, які і досі серед кращих у світі. А пілоти, які служать в бригаді, здатні піднятися в небо у будь-яких метеоумовах вдень та вночі. Їм під силу перехопити і знищити повітряного ворога на усіх висотах та швидкостях. Техніка та засоби, які обслуговує персонал частин забезпечення, дозволяють піднятись у небо навіть за умов відключення світла на аеродромі, незважаючи на снігопади будь-якої сили та інші природні чи техногенні катаклізми.

Найголовніше, що тут служать люди, які можуть професійно і самовіддано працювати на цій техніці, керувати польотами, підніматись у небо.

Для порівняння: якби військові вивели для розчистки доріг обласного центру свої снігоприбиральні машини, то завдяки їх потужності протягом кількох годин все місто ходило б і їздило по чистому асфальту.

Сьогодні особовий склад бригади готується до заступання на бойове чергування під час проведення футбольного чемпіонату "Євро 2012". Саме на них покладено відповідальне завдання – не допустити терористичних актів з повітря. Переконаний: вони з цією місією справляться на "відмінно".

Як на мене, саме про таких людей – військових льотчиків і потрібно знімати фільми. Приємно, що Івано-Франківська телерадіокомпанія "Вежа" першою в Україні зініціювала зйомки документального фільму про цей чудовий колектив. На думку керівника ТРК "Вежа" Олени Третяк, держава має знати, як живуть і служать ті, хто її захищає.

Тарас Грень.
Фото автора.

Консультують правознавці

Які умови надання щорічної соціальної відпустки та яким чином відбувається компенсація за її невикористання у минулі роки.

Законом України "Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей" від 20 грудня 1991 року № 2011-XII передбачено, що військовослужбовці-жінки користуються всіма пільгами, передбаченими законодавством з питань соціального захисту жінок, охорони материнства і дитинства. Військовослужбовцям соціальні відпустки надаються згідно із Законом України "Про відпустки" від 15 листопада 1996 року.

Стаття 19 Закону передбачає, що жінці, яка працює і має двох або більше дітей віком до 15 років або дитину-інваліда або яка усиновила дитину, одинокій матері, батьку, який виховує дитину без матері (у т.ч. й у разі тривалого перебування матері в лікувальному закладі), а також особі, яка взяла дитину під опіку, надається щорічно додаткова оплачувана відпустка тривалістю 10 календарних днів без урахування святкових і неробочих днів. У роз'ясненні, наданому Міністерством праці та соціальної політики України в листі від 14.04.2008 № 235/0/15-08/13 щодо застосування статті 19 Закону зазначено, що якщо працівник, який має право на соціальну відпустку, з якихось причин не скористався цим правом у році досягнення дитиною певного віку або ж за кілька попередніх років, він має право використати цю відпустку і в разі звільнення, незалежно від підстав, йому виплачується компенсація за всі невикористані дні відпусток (ст. 24 Закону України "Про відпустки"). Діючим законодавством України не передбачено строку, протягом якого повинно бути використано право на додаткову відпустку особам, які мають дітей. Але слід також зауважити, що роз'яснення, які надані Міністерством праці та соціальної політики, не зареєстровані у Міністерстві юстиції, а відповідно мають рекомендаційний характер.

Отже, усі, без винятку, військовослужбовці мають право на щорічну відпустку, а жінки, які мають двох і більше дітей віком до 15 років, – на додаткову відпустку терміном на 10 діб.

Відповідно до частини сьомої статті 20 Закону України "Про відпустки" додаткові соціальні відпустки переносяться на інший період або продовжуються у порядку, визначеному статтею 11 цього Закону. В останній перераховано випадки, у яких можливе перенесення щорічної відпустки на інший період або її продовження. Тобто, цю норму можна застосовувати і до додаткової соціальної відпустки. Визначається, що додаткова соціальна відпустка на вимогу працівника (військовослужбовця) має бути перенесена на інший період у разі:

– порушення власником або уповноваженим ним органом терміну письмового повідомлення працівника про час надання відпустки;

– несвоєчасної виплати власником або уповноваженим ним органом заробітної плати працівникові за час цієї відпустки, а саме невиплати її за три дні до відпустки (ч. 7 ст. 20 та ч. 1 ст. 21 Закону України "Про відпустки").

Також є інші підстави для перенесення на інший період або продовження соціальної відпустки, а саме:

– тимчасова непрацездатність працівника, засвідчена в установленому порядку;

– виконання працівником державних або громадських обов'язків, якщо за законодавством він підлягає звільненню на цей час від основної роботи із збереженням заробітної плати;

– настання строку відпустки у зв'язку з вагітністю та пологами;

– збіг додаткової соціальної відпустки з відпусткою у зв'язку з навчанням (ч. 7 ст. 20 Закону України "Про відпустки").

Якщо причини, що зумовили перенесення відпустки на інший період, настали під час її використання, то невикористана частина додаткової соціальної відпустки надається після закінчення дії цих причин або за згодою сторін переноситься на інший період (ч. 7 ст. 20 Закону № 504).

Необхідно також мати на увазі, що згода на перенесення відпустки – це не обов'язок керівника, ця дія повинна бути узгоджена між працівником та керівником підприємства.

Юрисконсульт в/ч А0549 Наталя Шкробот.

ІНСПЕКЦІЇ

Неконтрольований літальний апарат – потенційна ціль для ППО

Головна інспекція Міністерства оборони України перевірила Івано-Франківський гарнізон

Нещодавно у військових частинах та установах Івано-Франківського гарнізону працювала інспекційна перевірка Головної інспекції Міністерства оборони України, яку очолив Валерій Фролов. Частини гарнізону пройшли низку перевірок, результатом яких стало визначення їх готовності до виконання завдань за призначенням, відповідності підготовки особового складу до вимог займаних посад, стану бойової підготовки та рівня керівництва. Забігаючи наперед, можна сказати, що за підсумками роботи інспекції всі частини та установи готові до виконання поставлених перед ними завдань.

Одним з головних об'єктів перевірки – бригада тактичної авіації. Адже саме на військових авіаторів покладено важливе і відповідальне завдання щодо забезпечення безпеки повітряного простору під час проведення футбольного чемпіонату "Євро-2012". Тому особлива увага інспекторів приділялась не лише особистій підготовці кожного окремого спеціаліста, але й тому, як вміють і діють всі посадові особи бригади під час заступання на бойове чергування та оголошення сигналу небезпеки в зоні відповідальності авіаторів.

Військовослужбовці бригади тактичної авіації в цілому продемонстрували високий вишкіл та згуртованість дій. А виліт винищувачів у повітря після отримання сигналу про небезпеку навіть перекрив існуючий норматив. Так само добре показали себе і частини зв'язку та спостереження за повітряним рухом. Також під час перевірки льотчиками та представниками інших родів військ було відпрацьовано нові елементи взаємодії, що дозволять оперативніше реагувати на зміни в повітряній обстановці. І хоча у фаховій підготовці авіаторів сумніватись не доводиться, під час перевірки командування бригади порушило низку важливих питань, зокрема про те, як і яким чином буде налагоджена співпраця з власниками легких літальних апаратів. Лише на Прикарпатті людей, що мають власний гелікоптер або невеликий літак, близько сотні. Крім цього, існує ще й чимало незареєстрованих літаючих засобів.

– Усі вони знаходяться на приватних територіях, які охороняються, і наш доступ до них, так само як і інших правових органів, просто неможливий, – наголосив командувач Повітряного командування "Захід" генерал-лейтенант Станіслав Павлович. – На жаль, більшість власників цих літальних апаратів не звітують, коли і куди вони літають чи хочуть полетіти. Ставляться до перельотів, як до прогулянки на велосипеді: захотів – сів і поїхав. Як правило, це не є проблемою військових, адже існує чимало інших структур, які повинні контролювати такі польоти. Однак, коли на нас покладена безпека неба під час "Євро-2012", то потрібно навести лад. Адже якщо ми відслідкуємо неакредитований літак чи гелікоптер у небі, то він буде розцінюватись як об'єкт потенційної загрози – терорист. І мимоволі перетвориться в ціль для сил ППО. Для його перехоплення та посадки буде задіяно чимало сил. Також невідомо, чи взагалі власники приватних літальних апаратів мають відповідну підготовку та документи.

Отримавши цю інформацію, головний інспектор Міністерства оборони України Валерій Фролов пообіцяв найближчим часом довести цю проблему вищому рівню керівництва держави. Також до початку чемпіонату буде заплановано та проведено ряд попереджувальних акцій. Зокрема, Міністерством оборони України буде підготовлене та розповсюджене офіційне звернення до всіх власників малої авіації. Крім цього, буде проведено ряд заходів з залученням міліції та інших силових структур з виявлення незареєстрованих в Україні літаків і гелікоптерів та місць для їх посадки і утримання.

На підсумковому засіданні було оговорено й ряд важливих проблем із забезпечення військових авіаторів пальним та іншими ресурсами, необхідності підвищення кваліфікації і льотчиків, і технічного складу бригади.

– Ми занадто захопились у війську питаннями фарбування стін, обрізання можливих і неможливих бирок та плакатників, – наголосив Головний інспектор Міністерства оборони України Валерій Фролов. – З цим потрібно закінчувати. Слід надавати більше уваги реальній роботі, вмінню людей виконувати посадові обов'язки, які є в кожного військовослужбовця. А побілку стель давайте залишати структурам, які за це відповідають.

Окрема увага Головної інспекції Міністерства оборони України була приділена рівню готовності та вмінню виконувати поставлені завдання військовими комісаріатами області. Головний інспектор Міністерства оборони зазначив, що всі структури армії завжди повинні бути підготовленими до дій в особливий період, і військкомати в цей час стають ключовими в обороноздатності країни. Адже саме завдяки ним буде проводитись доукомплектування частин спеціалістами, мобілізація не тільки громадян, але й техніки та інших ресурсів.

– Військові комісаріати повинні мати і мусять вміти використовувати засоби агітації і пропаганди, – зазначив, зокрема, Головний інспектор Міністерства оборони України Валерій Фролов. – Адже від цього залежить мотивація людей до служби, до захисту Батьківщини. Скажімо, лише одна пісня чернівецького автора "Україна" змогла підняти дух усіх учасників заходів під патронатом Президента на якісно вищий рівень. Люди різних політичних уподобань, з різних регіонів нашої держави, почувши цю пісню, піднімались з місць. Бо всі вони відчували свою належність до великої Батьківщини. Саме від заступника військового комісара з виховної роботи залежатиме чи не основа всієї територіальної оборони. Адже хто, як не він, має знати специфіку людей регіону: кого з ким можна призивати в одну роту, а кого не варто залишати навіть в одному батальйоні.

Головний інспектор поставив також вимогу підготувати пропозиції з цього питання. Але пропозиції мусять бути лише реальні, відповідно до вимог часу. Валерій Фролов розповів, як в одну з миротворчих місій було призначено керівника розвідки, який у своїй роботі керувався лише розробками, отриманими під час навчання у навчальному закладі, і який абсолютно не міг провести аналіз сучасних вимог бою. І лише диво не призвело до людських втрат, адже помилкові розрахунки цього керівника ґрунтувалися ще на досвіді Другої світової війни і не працювали в умовах сучасної напівпартизанської війни.

Окремо головний інспектор зупинився на питаннях співпраці та організації роботи між відділом призову обласного військового комісаріату та територіальним центром комплектування військ. Власне, тут виявилось чимало проблем. Зокрема, в обласних військових комісаріатах немає власного психолога, і для того, щоб здійснити відбір кандидатів до вступу у вищі військові навчальні заклади, залучають фахівців з органів самоврядування. Головний інспектор поцікавився і тим, хто і як проводить зараз відбір на військову службу за контрактом, які методики використовуються, які критерії оцінки і якою взагалі є механіка роботи набору на військову службу та відбору тих фахівців, хто проводить цей відбір. Результатом майже півторагодинної бесіди головного інспектора з особовим складом військкомату стало його прохання підготувати реальні пропозиції з покращення взаємодії різних структур військкомату, поліпшення роботи фахівців з молоддю тощо.

– До проведення інспектування ми готувались, – зазначив начальник Івано-Франківського військового гарнізону полковник Ігор Боловицьких. – І хоча результати не такі, як ми очікували, все ж рівень підготовки, а головне – бажання військовослужбовців сумлінно виконувати свої обов'язки є високим. А це означає, що ми зможемо виправити помилки і подолати всі недоліки і, що найважливіше, – сумлінно виконати покладені на нас державою обов'язки.

Тарас Грень. Фото автора.

Шана й уклін тим, хто завжди був вірним Військовій

15 лютого український народ вшановував учасників бойових дій на території інших держав. Цей день увійшов у світову історію як день виведення радянських військ з Афганістану. 23 роки тому закінчилась десятирічна кровопролитна війна. Війна надзвичайно страшна, якої ніхто нікому не оголошував, але в якій були задіяні найбільші військові формування радянської армії з часів Великої Вітчизняної війни.

Виведення радянських військ з Афганістану змусило керівництво тодішнього Радянського Союзу визнати учасниками бойових дій воїнів, які на території багатьох країн світу ціною власного життя допомагали підтримувати прокомуністичні та їм подібні режими, виконуючи свій інтернаціональний обов'язок. У кожному разі учасники бойових дій на територіях інших держав показали беззаперечну відданість Військовій присязі, стали зразком героїчного виконання військового обов'язку. І сьогодні пліч-о-пліч з нами вони працюють на розвиток Збройних Сил України, зміцнення обороноздатності держави, вдосконалюють свою професійну майстерність та передають свій досвід молодшим поколінням воїнів.

СТАРОКОСТЯНТИНІВ

У цей день військовослужбовці Старокостянтинівського гарнізону Повітряних Сил взяли участь в заходах, організованих місцевими органами виконавчої влади. Відбулась урочиста хода центральною вулицею міста, покладання квітів та гірлянд до меморіалу Слави та обеліску "Никто не забыт, ничто не забыто". Також учасники урочистої ходи вшанували пам'ять воїнів, які загинули в "гарячих точках" хвилиною мовчання.

В урочистостях взяли участь представники Старокостянтинівської міської ради та Старокостянтинівської райдержадміністрації, військовослужбовці, студентська та учнівська молодь.

Варто зазначити, що у Старокостянтинівській бригаді тактичної авіації імені Петра Франка, командиром якої є полковник Сергій Близнюк, проходить службу та працює 9 військовослужбовців та 5 працівників Збройних Сил України, які брали участь у бойових діях на території інших держав світу. Керівний склад частини привітав їх на загальному шикуванні особового складу бригади, а начальник штабу полковник Микола Кошик зачитав святковий наказ та вручив грамоти.

Ірина Колонтай.
Фото Анатолія Ковальчука.

ЛЬВІВ

Напередодні річниці виведення радянських військ з Афганістану в окремому полку зв'язку та радіотехнічній бригаді Повітряного командування "Захід" військовослужбовці зустрілись з ветераном цих частин, учасником бойових дій в Афганістані, кавалером ордена Червоної Зірки полковником у відставці Володимиром Колісником.

Розпочався цей урок мужності з перегляду документальної кінохроніки, прослуховування пісень на афганську тематику, а після цього під оплески присутніх військовослужбовців воїн-інтернаціоналіст пройшов в зал. Нинішнє покоління військових уважно і з задоволенням слухало розповідь колишнього командира роти зв'язку десантно-штурмової бригади в складі радянських військ на території Афганістану про повсякденне життя зв'язківців в непростих умовах незнайомої країни, бойові операції, в яких брали участь їх ровесники, здобуті перемоги і бойові втрати. Хвилиною мовчання присутні на вечорі вшанували пам'ять тих, хто не повернувся з тієї війни.

Привітав ветерана командир полку зв'язку полковник Мирослав Курчак. Він пригадав, як майже тридцять років тому разом з полковником у відставці Володимиром Колісником служили в радіотехнічній бригаді. Заступник командира радіотехнічної бригади з виховної роботи підполковник Олександр Малушенко нагородив гостя грамотою за активну участь у військово-патріотичному вихованні воїнів.

Ініціював цю зустріч керівник Західного регіонального представництва Всеукраїнського міжконфесійного релігійного християнсько-військового братства підполковник запасу Юрій Давидов, який свого часу очолював відділення виховної роботи радіотехнічної бригади і полку зв'язку.

15 лютого, у День вшанування учасників бойових дій на території інших держав, вартові неба поклали квіти до пам'ятного знака мешканцям Львівщини, які загинули в Афганістані.

Владислав Назаркевич.
Фото Юрія Давидова.

МИКОЛАЇВ

У гості до особового складу бригади тактичної авіації, де командиром полковник Володимир Помогайбо, приїхали близько 50 воїнів-інтернаціоналістів, а також батьки тих військовослужбовців, котрі не повернулися з Афганської землі.

Захід проходив на військовому аеродромі біля літака Су-25. Саме на ньому пілоти у 80-х роках минулого століття виконували бойові завдання в Афганістані.

Перед присутніми виступив мер міста Володимир Чайка та голова Ленінської адміністрації Юрій Гранатуров. Вшанувавши пам'ять загиблих воїнів, учасників бойових дій на території інших держав, вони розповіли авіаторам, строковикам про переживання, про любов рідних, котрі чекали на рідній землі, про бойові будні під час війни.

– Ми були, – розповідають сивочолі воїни, – й назавжди залишимося солдатами, які повністю виконали свій обов'язок перед Вітчизною і сьогодні, з честю дотримуємося традицій бойового братерства. Схиляємо голови перед світлою пам'яттю полеглих бойових друзів. Вони навічно в нашому строю.

Наталя Толстова.

ВАСИЛЬКІВ

Година мужності під назвою "Час і досі не загоїв рану – цей одвічний біль Афганістану" пройшла в об'єднаному навчальному центрі Повітряних Сил Збройних Сил України для особового складу Васильківського гарнізону.

У цей пам'ятний день військовослужбовці гарнізону вшанували пам'ять воїнів, які проявили мужність, стійкість, відвагу та героїзм, виконуючи солдатський обов'язок.

Голова Васильківської міської спілки ветеранів Афганістану, учасник бойових дій Олег Швець та ветеран війни Афганістану Михайло Житник розповіли захисникам Вітчизни про ті сумні події в історії нашої держави та її народу, який втратив своїх найкращих синів на чужій землі.

Учасники бойових дій поділились спогадами про афганську війну, згадали своїх друзів, з якими проходили службу та які не повернулись із того пекла. Вони закликали молоде покоління брати приклад у своїх справах і вчинках з ветеранів війни, військової служби та учасників бойових дій.

Варто зазначити, що завідувач художньої бібліотеки об'єднаного навчального центру Лариса Кучер щороку організовує зустрічі військовослужбовців з воїнами-афганцями, аби донести до сердець сьогоднішнього покоління правду про ту страшну війну, що забрала не одне життя українців.

На завершення заходу військовослужбовці декламували вірші та виконали пісні на військову тематику.

Любов Киналь.

ВІННИЦЯ

"Українці в Афганській війні". Саме під такою назвою в окремому полку зв'язку, де командиром підполковник Олександр Горбатюк, проведено тематичний ранок, присвячений цій темі. Під час заходу солдати строкової служби мали можливість ознайомитися з матеріалами тематичної виставки "В пекельному небі Афганістану" та поспілкуватися з учасниками бойових дій в Афганістані. Зокрема, перед особовим складом виступив журналіст, письменник, полковник запасу Никифор Лисиця. Він не лише розповів присутнім про окремі епізоди кривавої війни, але й відповів на всі запитання строковиків та прочитав власний вірш "На другий бік ріки своєї долі", який присвятив першим жертвам війни. Окрім того, Никифор Лисиця передав до фонду бібліотеки частини збірку своїх нарисів, книги інших воїнів-інтернаціоналістів. У свою чергу, зв'язківці подякували гостю за змістовну розповідь, а начальник клубу частини старший прапорщик Віталій Кирницький вручив Никифору Олексійовичу грамоту від командування частини.

Завершився тематичний ранок переглядом хронікально-документального фільму "Афганістан – Багряна земля".

Цього ж дня військовослужбовці строкової служби відвідали музей воїнів-інтернаціоналістів. Зв'язківці переглянули виставкові експозиції, виконали літературно-музичну композицію.

З нагоди Дня вшанування учасників бойових дій на території інших держав та річниці виведення військ з Афганістану в клубі Військово-медичного клінічного центру Центрального регіону зібралися військові медики та воїни-інтернаціоналісти.

– В пам'яті людській, – зазначив під час виступу на урочистому зібранні начальник ВМКЦ ЦР полковник м/с Сергій Петрук, – зберігається велика шана до Вас – воїнів, які проявили мужність, стійкість, відвагу і героїзм при виконанні солдатського обов'язку. Можна розказати про ту страшну неоголошену війну, що розтягнулася на довгих 10 років, мовою цифр. Будь-яка війна у цифрах – це моторошно й страшно.

23 роки тому, 15 лютого 1989 року, ступаючи по мосту через Амудар'ю, генерал Громов символізував цим переходом закінчення для радянських військових афганської війни. Для кожного з більш ніж 600 тисяч тих, хто служив в Афгані, для тих, хто не повернувся, вона була і залишається своєю.

Також присутні переглянули документальний фільм про солдатів, котрі не повернулися із спекотного Афгану. Адже на полях тієї війни залишилося 9511 осіб, 2386 чоловік померлих від ран, 817 – від хвороб. Напевно, кожен із воїнів пригадав своїх бойових побратимів.

Руслан Лінник.

присязі!..

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

У переддень відзначення Дня виведення радянських військ з Афганістану на стінах кількох прикарпатських шкіл були відкриті меморіальні дошки на честь військовослужбовців, які навчались там і загинули під час виконання інтернаціонального обов'язку.

– Кожному з нас потрібно пам'ятати про наших героїв, які воювали в різні часи і на різних війнах, – наголосив з цього приводу міський голова Івано-Франківська Віктор Анушкевичус. – Говорити про війну в Афганістані надзвичайно боляче, адже наші хлопці воювали не за свою землю і не з власної волі. Це була примха тодішнього тоталітарного режиму. Але сини і дочки України чесно виконували свій обов'язок. І було б добре, щоб такі пам'ятні дошки з'явилися на всіх школах, де вчились наші молоді герої.

Одна з відкритих меморіальних

дошок висітиме на будинку, в якому розміщена Івано-Франківська загальноосвітня школа №7. І присвячена вона молодшому сержанту Олегу Базилевичу, який загинув в Афгані, виконуючи завдання у складі ДРГ. До свого двадцятиріччя він не дожив лише кілька днів. Додому повернувся в цинковій труні і, як розповіла його сестра Галина, рідним та батькам навіть не дозволили відкрити труну, аби переконатись, що там їхній син.

На урочисте відкриття пам'ятного знаку прийшли не тільки рідні Олега, але й його однокласники та друзі. Вони показували учням фотографії, на яких Олег у шкільярському віці грає в футбол, дарує квіти дівчатам…

– Ми пам'ятаємо Олега як веселого і компанійського юнака, що любив футбол і життя, – розповіла директор школи Марія Попович. – За сприяння міської спілки ветеранів Афганістану ми кілька років тому організували в школі куток героя. А от тепер відкрили цю дошку, щоб всі, хто проходить повз нашу школу, бачили: тут вчився воїн-інтернаціоналіст.

– Відкриття таких дошок – це визначна подія, – наголосив голова Івано-Франківської міської спілки ветеранів Афганістану Віктор Омелько. – Я вдячний всім державним структурам, що пішли нам назустріч і допомогли з вирішенням усіх питань, пов'язаних із встановленням цих пам'ятних знаків.

Загалом Івано-Франківська міська спілка ветеранів Афганістану нараховує 1357 членів. З них – 95 інвалідів, які потребують постійної допомоги. Загалом, у тій війні брали участь майже 170 тисяч українців. За офіційними даними, загинуло 13100 осіб, але, за словами "афганців", їх набагато більше: адже в перші роки війни забороняли навіть на надгробках писати, що людина загинула під час виконання інтернаціонального обов'язку.

Тарас Грень.

"А у спадок тобі, синку,.. контракт!"

Є робітничі, лікарські й офіцерські династії, взагалі у багатьох професіях прослідковується тенденція наслідування дітьми фаху батьків. Родина, про яку ми сьогодні розповімо читачам, це – солдатська сім'я. Батько і син, сержант з вислугою 25 років та солдат, який не так давно склав Військову присягу на вірність українському народові…

Сержант військової служби за контрактом Віктор Солоненко – не просто контрактник, не просто водій. Він – ветеран афганської війни. І служив він не десь там на харчоблоці чи писарем у штабі. Сержант Солоненко – це водій афганської війни. До того ж – водій наливника – машини, що перевозила пальне…

Афганська бетонка була довгою… Для багатьох водіїв – довжиною в життя. По суті, це був 500-кілометровий марш, до якого в будь-якій "учебці", а тоді – й у ДТСААФі готували молодих водіїв. Так, але не зовсім. Тут була війна, і ці 5 сотень кілометрів колона КамАЗів долала три доби з ночівлями на "точках". А виглядало це так.

Як правило, колони були ротними. Три взводи, майже 80 машин, і здебільшого – усі наливники, потенційні смолоскипи. В голові колони йшов порожній бортовий КамАЗ із тентом, а в кабіні – командир роти. У хвості – його заступник із технічної частини, також у бортовому КамАЗі, завантаженому запасною гумою та запчастинами. А поруч із ним – інша машина із зенітною гірською установкою у кузові. В середині колони – замполіт роти. Також серед машин рухалися два БТР підтримки й супроводу.

Колона висувалася у бік Кандагара, везучи до тамтешнього аеродрому, на якому базувалися частини ВПС 40-ої загальновійськової армії, авіаційний гас. Перші 30 кілометрів "зеленки" – зеленої зони поблизу Шинданда колону супроводжували вертольоти Мі-24 вогневої підтримки, які потім поверталися на аеродром і прилітали лише у разі обстрілу колони, за викликом її старшого. Решту шляху долали без рятівного стрекоту гвинтів над головами. То тут, то там – точки: укріплені пункти з гарнізоном у 3-4 чоловіки, які, обкладені камінням, місяцями чатують, надаючи притулок колонам та стежачи за підступами до дороги. На точках і ночували. Йдучи бетонкою, колона будь-що мала дістатися найближчої точки до темряви та заночувати на ній. Машини шикували літерою "П" та повзводно охороняли. Незатишно було і на точках. Адже озброєні біноклями нічного бачення та відповідними прицілами, душмани обстрілювали точки і вночі. Так через два роки Віктор отримає поранення, саме на точці. Але повернемося до початку його афганської епопеї та змалювання самого рейсу, яким він був. Вранці, після ночівлі на точці, знову вирушали в путь. Ближче до Кандагара, у зеленці, кожні метрів триста стояли танки, які прикривали автоколони. Приїхавши до аеродрому, наливники зливали свій рідкий та небезпечний вантаж і вирушали у зворотному напрямку. Причому, що цікаво: на зворотному шляху їх не обстрілювали. Добре знали духи, що й куди везуть радянські вантажівки, як знали й те, до яких наслідків призводить обстріл колони із пальним, а які – порожняку.

У свій перший самостійний рейс рядовий Солоненко виїхав у січні 1987 року. Колона пройшла через річку Фарахруд, пройшла повз місто Діларам через річку Хашруд, подолавши дві третини шляху, і ось дійшла до населеного пункту Гірішк, коли була обстріляна. Постріл із гранатомета влучив прямісінько у "бочку" Віктора – цистерну його машини. Цього разу, як і під час двох наступних разів, йому поталанило, адже бочка була повною. Залили би гас наполовину – загинув би одразу, цистерна би вибухнула. А так відчув лише удар, а за мить почув сигнал КамАЗу, який їхав за ним. "Дід", водій задньої машини, засигналив, попереджаючи про небезпеку. Подивившись через вікно назад, Віктор побачив вогонь. Тим часом "дід" обігнав його, Віктор на ходу вискочив із палаючої машини та пересів до його КамАЗу. Ну, а амуніція: бронежилет, каска, автомат – усе залишилося в машині й згоріло.

Вдруге в нього, точніше – у його другу машину, влучили через рік, на початку 88-го. Та сержант Солоненко був уже стріляним горобцем, тому тримався напоготові. Одразу ж після удару в бочку він притиснув педаль газу до упору великим гайковим ключем, повернув палаючу машину вбік пустелі (після Гірішка й до самого Кандагара майже впритул до траси підходила велика пустеля Регістан) та вистрибнув. Чудом вцілів він і після третього влучення, коли згоріла третя його машина. Ну, а "ДМБ" сержант зустрів уже на четвертому КамАЗі.

Взагалі, водій "наливника" – професія більш ніж героїчна. Наприклад, відомий своїм героїзмом та справжнім військовим професіоналізмом колишній командир легендарної 9-ої роти, який потім командував 345-им окремим парашутно-десантним полком, до якого вона входила, підполковник запасу Валерій Востротін, казав в інтерв'ю журналістам так:

– Я вважаю, що за героїзмом та мужністю перші військові професії, як засвідчив Афганістан, це – водії наливників та сапери, які були готові виконати наказ ціною життя та знали, що можуть загинути у будь-яку хвилину.

Весною, літом та восени колони майже не обстрілювали. Адже недарма з часів афганської війни відомо: партизани – це ті, хто вночі спускається з гір, ховає зброю та береться за соху, стаючи начебто мирним дехканином. Отож, три з чотирьох сезонів духи, в основному, займалися врожаєм, окрім, звичайно, "регулярних банд". А ось взимку обстрілювали кожний рейс. Лупили з гір та "зеленки" з гранатометів, крупнокаліберних кулеметів та переносних зенітних ракетних комплексів, включаючи сучасний та коштовний "Стінгер". Суцільним пеклом була бетонка зимою. Бувало на пам'яті Віктора й таке, коли три машини духи спалили, а решта стали поза сектором обстрілу та чекають, поки "вертушки" не зачистять "зеленку". Вертолітників та авіацію взагалі в Афганістані любили й цінували. Скільки тисяч солдатських життів врятували ці "корови", "крокодили", "грачі", "мігарі" й "сухарі"!

Повернувшись на Батьківщину, відпочивав "афганець" недовго. Декілька років прослужив у міліції, а у 1996 році прийшов до штабу 43-ої Ракетної армії, до якої колись хотів його влаштувати служити старший брат. Відтоді й до розформування армії сержант-контрактник служив у ній, а потім був призначений на посаду водія санітарно-епідеміологічного загону, яким зараз командує полковник медичної служби Петро Дичук. "Водій від Бога", – ось як усі в загоні та не тільки у ньому кажуть про Віктора Івановича – людину, чоловіка, батька, та, головне, солдата. Солдата на все життя…

І так – понад 20 років, що минули відтоді, коли радянські війська були виведені з Афганістану. Часто Віктор згадує свої три спалені духами машини, обличчя загиблих друзів та холодні пориви "афганця". Згадує, поминає друзів та продовжує жити, як і всі "афганці", – за себе та за них. На щастя, Віктор Іванович – це сильна натура, людина, яка не зламалася, не спилася, не стала на неправедний шлях. Сержант Солоненко залишається в строю та передає молодим колегам свій безцінний досвід, досвід фронтового шофера. А нещодавно на шлях солдата-контрактника він благословив свого сина: естафета…

Солоненко-молодший призваний до лав Збройних Сил не так давно – в середині січня він уклав контракт про проходження військової служби і був призваний до лав Збройних Сил України. Одразу ж після призову у складі команди солдат Сергій Солоненко потрапив до навчальної частини, що дислокується у Десні. На початку лютого молодий воїн склав Військову присягу.

– Хоча у війську солдат Солоненко недавно, але одразу видно, що це – дисциплінована та працелюбна людина, – говорить командир навчальної автомобільної роти майор Денис Тюфтій про свого підлеглого. – Свої обов'язки він виконує бездоганно, жодних нарікань не було.

Ось так син приймає естафету від свого бойового батька. Невдовзі, після закінчення навчання, молодий водій прийде територіального санітарно-епідеміологічного загону. Прийде й служитиме, рівняючись на батька!

Олексій Тригуб.

Товариші генерали та офіцери, сержанти та солдати! Шановні працівники Збройних Сил України! Дорогі ветерани інженерно-авіаційної служби!

Двадцять п'ятого лютого 2012 року у Збройних Силах України відзначається День інженерно-авіаційної служби.

Реорганізація сімдесят років тому експлуатаційно-технічної служби в інженерно-авіаційну було обумовлене необхідністю вирішення першочергових завдань експлуатації авіаційної техніки у ході бойових дій в роки Великої Вітчизняної війни.

Бойовий досвід інженерно-технічного складу, який передавався від покоління до покоління, оволодіння нових методів і форм експлуатації авіаційної техніки, постійне вдосконалення професіоналізму особового складу стало запорукою післявоєнного розвитку військової авіації.

Сьогодні фахівці інженерно-авіаційної служби Повітряних Сил Збройних Сил України успішно вирішують складні завдання утримання авіаційної техніки у стані бойової готовності, забезпечення її безвідмовної роботи й високої ефективності застосування в процесі бойової підготовки та під час ведення бойових дій.

У день професійного свята висловлюю слова щирої вдячності за сумлінне служіння українському народові та самовіддану ратну працю всім військовослужбовцям, працівникам Збройних Сил України і ветеранам інженерно-авіаційної служби.

Бажаю Вам та Вашим родинам міцного здоров'я, щастя і благополуччя, успіхів у благородній справі служіння Батьківщині, нових звершень в ім'я зміцнення обороноздатності держави.

З повагою

Командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-полковник С.І.Онищенко.

Інженерно-авіаційна служба авіації Повітряних Сил:

19 березня 2010 року Міністром оборони України підписаний наказ № 149 "Про встановлення професійного свята – Дня інженерно-авіаційної служби", який щорічно відзначатиметься 25 лютого. Наказом Народного комісара оборони СРСР від 25 лютого 1942 року №0147 було створене Головне управління інженерно-авіаційної служби на чолі з Головним інженером ВПС Червоної Армії, який був заступником командувача ВПС з інженерно-авіаційної служби. 2012 рік – ювілейний для інженерно-авіаційної служби: їй виповнюється 70 років. Заснування та етапи створення і реформування інженерно-авіаційної служби (далі – ІАС) можна простежити, розглядаючи розвиток авіаційної техніки, організаційних структур авіаційних частин, ремонтних органів, навчальних закладів з підготовки фахівців інженерно-технічного складу, а також нормативних та директивних документів, які регламентували роботу ІАС у різні роки.

Становлення

Історія створення та розвитку інженерно-авіаційної служби тісно пов'язана з історією становлення та розвитку вітчизняної військової авіації, зародження якої уходить корінням у далекі 1910-1912 рр. До того ж періоду належить і створення технічної служби, яка була прототипом сучасної ІАС.

Відносна простота тогочасних літаків, відсутність на них складного озброєння та обладнання, обмеженість завдань визначали відносну простоту організаційної структури загонів і їх технічної служби. Технічну службу очолював механік загону. Йому підпорядковувалися два старших мотористи (з регулювання літаків та регулювання моторів) і мотористи, безпосередньо закріплені за літаками. Через деякий час до складу загону був введений ще один моторист – з підготовки боєкомплектів і обслуговування кулеметів. Керівного складу з інженерною освітою в стройових частинах не було.

Важливим етапом розвитку вітчизняної авіації стало надходження на озброєння в 1914-1917 рр. важких бомбардувальників "Ілля Муромець", що за своїм озброєнням, вантажопідйомністю, дальністю та тривалістю польоту не мали рівних. Літаки були об'єднані в ескадри, які складалися з 2-3 загонів. Ескадри мали технічну службу, яку очолював інженер ескадри. Це була перша інженерна посада у військовій авіації.

Для проведення контролю за підготовкою літака до польоту і за роботою гвинтомоторної групи та літакових систем в польоті на бомбардувальниках "Ілля Муромець" у склад екіпажу вводиться посада бортмеханіка. У разі потреби він мав виконувати в польоті нескладний ремонт обладнання літака і двигунів.

На аеродромах великих міст – Москви, Петрограда, Києва, Севастополя, Одеси та інших були створені авіаційні бази, які забезпечували наземне обслуговування, матеріально-технічне постачання та ремонт літаків і двигунів приписаних до них авіаційних частин. Технічний склад баз був складовою технічної роти, якою командував офіцер – старший механік. На ці посади призначались особи з інженерною освітою або студенти старших курсів технічних вищих навчальних закладів, що були призвані до армії під час війни.

У 1910-1912 рр. відкрилися перші авіаційні школи, на базі яких вперше були розроблені та введені у дію інструкції для льотного та технічного складу з питань технічної експлуатації, складання та регулювання літаків та двигунів. В цих інструкціях вже тоді визначались періодичність та обсяг обов'язкових робіт на літаку. Були сформовані 35 авіаційних загонів. У авіаційному загоні існувала техніко-експлуатаційна служба, до складу якої були включені нові спеціалісти – майстер з приладів та майстер з кулеметів і з'явився новий підрозділ – похідна майстерня з ремонту авіаційної техніки.

У травні 1918 р. відкрилися перші радянські авіаційні школи льотчиків, а в травні 1919 р. в Києві була організована перша авіаційно-технічна школа.

В 1919 р. було відкрито перший вищий авіаційний навчальний заклад – Московський авіатехнікум. У вересні 1920 р. його реорганізували в Інститут інженерів Червоного Повітряного Флоту, а у 1922 р. – академію Повітряного флоту імені професора М.Є.Жуковського. Згодом академія стає центром підготовки інженерних кадрів ВПС й перейменовується у Військово-Повітряну інженерну академію ім. проф. М.Є. Жуковського. Перший випуск інженерів здійснено 2 квітня 1925 р. Протягом 1925-1930 рр. академія ім. М. Жуковського підготувала для Повітряного флоту 240 інженерів і сотні інших спеціалістів, що закінчили різні курси.

Ще досвід Першої світової війни гостро поставив питання організації ремонту літаків. У діючій армії в 1914 році був створений перший потяг-майстерня для ремонту літаків. Починаючи з 1915 року, створюються передові бази-майстерні та допоміжні бази для організації відновлювальних робіт безпосередньо в авіазагонах. До 1917 року ремонт літаків здійснювався у 84 загонах, 8 авіапарках та 5 авіапотягах.

Велику роль відігравали ремонтні органи в період громадянської війни (за даними на 1 січня 1920 року, ремонт здійснювали 4 авіапарки, 14 авіапотягів-майстерень та 65 авіазагонів зі своїми майстернями).

Розвиток

Кількісне і якісне зростання Червоного Повітряного Флоту вимагало змін організаційної структури авіаційних частин. Основною авіаційною частиною з 1923 року стала авіаційна ескадрилья (ае), до складу якої входили 2-3 загони. Техніко-експлуатаційну службу ае очолював старший механік (з 1925 року – інженер-механік). В 1928 році створюються авіаційні з'єднання – авіаційні бригади, керівництво техніко-експлуатаційною службою в яких покладається на старшого інженера бригади. До складу ае вводять посади техніків з приладів, з електрообладнання, з озброєння і з ремонту. До кожної ае була включена пересувна ремонтна майстерня. В штабах ВПС округів вводиться посада Головного інженера ВПС округу і створюються відділи технічної експлуатації. В 1930 році вводиться посада Головного інженера ВПС, який стає помічником начальника Головного управління ВПС з питань технічної експлуатації авіаційної техніки.

В цей період був створений Центральний аерогідродинамічний інститут і військово-науковий авіаційний інститут, який у 1922 р. був перетворений у випробувальний і науково-дослідний інститут ВПС. В цьому інституті відпрацьовувалися засади бойового застосування та правила експлуатації авіаційної техніки, яка надходила на озброєння.

До 1932 р. підготовку авіаційних техніків здійснювали шість авіаційних шкіл. Зростання технічного оснащення ВПС, ускладнення авіаційної техніки, диференціація родів авіації вимагали подальшого підвищення якості підготовки інженерно-технічного складу. З 1931 р. академія імені проф. М.Є. Жуковського почала випускати інженерів – спеціалістів з авіаційного озброєння, електро- і радіообладнання, приладового обладнання та автопілотів. В 1941 р. в Ленінграді створили Військово-Повітряну академію ім. О.Ф. Можайського. В цьому ж році було створено дві авіаційні технічні школи механіків.

Так була створена система військових авіаційних навчальних закладів, в яких здійснювали підготовку інженерів, техніків і механіків.

В 1932 році затверджено "Положение о правах и обязанностях технического персонала ВВС". Ним конкретизовані функції кожного спеціаліста технічного складу, визначена відповідальність за утримання, збереження та боєготовність дорученої йому техніки. В цей же період встановлюються система та порядок оглядів техніки, визначаються види оглядів, їх обсяг та строки.

В 1933 році введено в дію перше "Наставление по технико-эксплуатационной службе ВВС" (НТЭС-33), в якому було зібрано та узагальнено досвід роботи стройових частин з організації та здійснення технічної експлуатації авіаційної техніки. В ньому визначені права та обов'язки інженерно-технічного складу, порядок підготовки авіаційної техніки до польотів, контроль її стану. Подальше упорядкування організації технічної експлуатації авіаційної техніки було здійснено виданням нового НТЭС-36.

Досвід Першої світової та громадянської війн показував необхідність розробки рухомих засобів ремонту. Спочатку створювалися авіаремонтні потяги, а у 1935-1936 рр. проектувалися автолітучки, які в подальшому отримали назву ПАРМ-1.

Велика авіаремонтна мережа вимагала визначеної системи управління. У 1934 році в Військово-Повітряних Силах було створено управління капітально-відновлювального ремонту, яке керувало діяльністю авіаремонтних органів ВПС.

В 1937 році при Головному інженері ВПС створюються два самостійних управління – управління технічної експлуатації та управління капітально-відновлювального ремонту. Це завершило процес формування центрального керівництва техніко-експлуатаційної служби ВПС.

В 1938 р. формуються авіаційні полки. Керівництво експлуатаційно-технічною службою покладається на старшого інженера полку, у якого було два заступники – інженер з озброєння і інженер з електроспецобладнання і приладів. Експлуатаційно-технічну службу ае очолює інженер (старший технік) ескадрильї. В цьому ж році вводиться в дію "Положение об обязанностях и ответственности должностных лиц ВВС РККА по предотвращению выпуска в полет и вылета на неисправной материальной части". В ньому визначалися обсяг і порядок проведення оглядів літака техніками, льотчиками та іншими посадовими особами, порядок передачі літака льотчику перед польотом та льотчиком техніку після польоту. Був введений спеціальний журнал приймання та здавання літака. Керівному складу ІТС надавалося право відстороняти від польотів несправну авіаційну техніку і визначалися норми особистих оглядів літаків.

В 1939 році служба тилу виводиться зі складу авіаційних полків у самостійні тилові частини – батальйони аеродромного обслуговування.

В 1940 році затверджується нове "Наставление по технико-эксплуатационной службе ВВС" (НТЭС-40). В ньому враховані зміни в організаційній структурі технічно-експлуатаційної служби, а також досвід бойового застосування авіаційної техніки.

У 1941 році експлуатаційна служба авіації і служба ремонту були об'єднані в Управління експлуатації і ремонту Головного Управління ВПС Червоної Армії. Створюються нові пересувні авіаційно-ремонтні майстерні (ПАРМ-3, -8, -10).

У роки війни

На початку Великої Вітчизняної війни перед ВПС поряд із завданням ведення бойових дій, освоєнням нових зразків авіаційної техніки постало завдання освоєння військового ремонту літаків та двигунів, що пошкоджені у боях. З цією метою в 1941 р. була реорганізована польова ремонтна мережа ВПС і створене управління польового ремонту. Остаточне організаційне оформлення експлуатаційно-технічної служби завершилося присвоєнням їй більш точного найменування – інженерно-авіаційна служба ВПС, що і було визначено наказом Наркома оборони від 25 лютого 1942 р.

У березні 1942 р. на базі управління експлуатації і ремонту та управління дослідного будівництва у Головному штабі ВПС РСЧА організоване Головне управління інженерно-авіаційної служби, підпорядковане Головному інженеру ВПС, який водночас був і заступником Головнокомандувача ВПС з ІАС. У цей же час головні інженери повітряних армій і авіаційних корпусів, старші інженери з'єднань і частин були наділені правами заступників командувачів (командирів) з ІАС. Усі ці зміни відображали велике значення інженерно-авіаційної служби в забезпеченні бойової діяльності ВПС.

В 1943 році затверджене "Наставление по инженерно-авиационной службе" (НИАС-43), в якому відображено набутий досвід війни з питань експлуатації і ремонту авіаційної техніки, а також враховані зміни в організації ІАС.

Велика Вітчизняна війна внесла свої корективи в організацію засобів ремонту. Постановою Державного Комітету Оборони (ДКО) у 1943 році було створено Управління польового ремонту (УПР), яке керувало діяльністю всієї мережі польового ремонту через свої відділи в повітряних арміях, основу яких складали рухомі авіаремонтні майстерні (ПАРМ-1, СПАРМ-1, ПАРБ). Для виконання найбільш трудомісткого ремонту в розпорядження УПР були передані машини ПАРМ-3.

Ці заходи ІАС цілком себе виправдали, тому що більшість пошкоджених літаків ремонтувалося в діючих частинах рухомими авіаційними засобами. Створення аварійних команд із технічного складу тилових частин дало можливість успішно проводити евакуацію пошкоджених літаків із місць їхніх вимушених посадок. Підрозділи польового ремонту під час Великої Вітчизняної війни відновили 80 % несправних літаків, які мали бойові пошкодження.

Післявоєнні роки

В післявоєнний період у авіаційні частини почала надходити нова реактивна техніка, яка за складністю суттєво відрізнялася від літаків з поршневими двигунами (літаки Як-15 і МіГ-9 надійшли в частини в 1947-1948 рр., а в 1950 р. – МіГ-15 і Іл-28). Нова авіаційна техніка, відрізняючись високими льотно-тактичними даними, новими конструктивними формами, складним обладнанням і озброєнням, поставила вимогу високої кваліфікації від льотного й інженерно-технічного складу і створення нових умов її базування й експлуатації. У зв'язку з цим в 1952 році була видана нова настанова з інженерно-авіаційної служби "Наставление по инженерно-авиционной службе" (НИАС-52).

Однак форми організації ІАС і методи роботи інженерно-технічного складу у своїй основі ще не були змінені, тому залишилася розбіжність між ними і новим змістом технічного обслуговування. При обслуговуванні нової реактивної техніки постала потреба застосування складної контрольно-перевірної апаратури і спеціальних пристроїв, завдяки яким стало можливим визначення змін параметрів, що впливали на бойові властивості техніки. Найбільш трудомісткими видами робіт з підготовки авіаційної техніки на багатьох типах літаків стали роботи на агрегатах озброєння, спеціального й радіотехнічного обладнання. При поекіпажному методі вимагалося збільшення чисельності закріпленого за літаками технічного складу та кількості контрольно-перевірної апаратури. Велика трудомісткість регламентних робіт на всіх типах нових літаків не дозволяла технічному складу екіпажів літаків виконувати ці роботи в повному обсязі й у короткий термін.

Слід зазначити, що недоліки поекіпажної системи технічного обслуговування літаків деякою мірою почали виявлятися ще в

Вчора, сьогодні, завтра

роки Великої Вітчизняної війни, і вже тоді інженерно-технічний склад робив спроби усунути їх шляхом зміни організації виконання деяких трудомістких робіт, створюючи спеціальні бригади для заміни двигунів, виконання різних регулювань на обладнанні, озброєнні й особливо при спорядженні боєкомплектами. Таким чином, саме життя змушувало інженерно-технічний склад частин ВПС шукати нові форми організації технічного обслуговування авіаційної техніки.

У 1953 р. у ряді частин ВПС пройшла перевірку групова система обслуговування авіаційної техніки. Позитивні результати дозволили в 1954 р. впровадити її у всіх частинах і з'єднаннях ВПС.

При переході на групову систему обслуговування в наземних екіпажах літаків була залишена лише мінімальна кількість технічного персоналу на чолі з авіаційним техніком літака, а весь інший технічний склад був відкріплений від екіпажів літаків і зведений у два підрозділи ІАС – техніко-експлуатаційну частину полку (ТЕЧ ап) з групами регламентних робіт з чотирьох спеціальностей та підрозділів з групами обслуговування з аналогічних спеціальностей в авіаційних ескадрильях. Ці зміни в організації ІАС були закріплені в "Наставлении по инженерно-авиационной службе" (НИАС-56).

В подальші роки були розроблені та введені в дію:

"Наставление по инженерно-авиационной службе " (НИАС-64), в якому були враховані особливості експлуатації авіаційної техніки другого покоління. Значне місце відводиться питанням інженерно-авіаційного забезпечення бойових дій і бойової підготовки частин, забезпеченню надійності роботи авіаційної техніки в польоті і на землі;

"Наставление по инженерно-авиационной службе авиации ВС СССР" (НИАС-71), в якому було узагальнено накопичений досвід експлуатації авіаційної техніки другого покоління, враховані особливості експлуатації авіаційної техніки третього покоління;

"Наставление по инженерно-авиационной службе авиации ВС СССР" (НИАС-78), в якому було узагальнено накопичений досвід експлуатації авіаційної техніки третього покоління та особливості експлуатації бортових комплексів і бортових комплексних систем;

"Наставление по инженерно-авиационному обеспечению авиации Вооруженных Сил СРСР" (НИАО-90), де враховані особливості експлуатації авіаційної техніки 4-го покоління, досвід інженерно-авіаційного забезпечення бойових дій у Республіці Афганістан, зміни в організаційно-штатній структурі ІАС (створення авіаційно-технічних загонів) та в організації підготовки авіаційної техніки до польотів комплексними технічними обслугами.

У роки незалежності

З набуттям Україною незалежності та створенням у березні 1992 року Головного командування ВПС України постало питання організаційного оформлення та нормативного забезпечення діяльності ІАС. Таким документом стало "Временное наставление по инженерно-авиационному обеспечению авиации Вооруженных Сил Украины" (ВНИАО-92), в якому відображені зміни, що обумовлені процесами становлення ІАС ВПС України.

У ВПС України у 1998 році ІАС була перетворена в службу озброєння, головним завданням якої стало технічне забезпечення бойових дій і бойової підготовки частин і підрозділів у вигляді її трьох складових технічного забезпечення: інженерно-авіаційного, ракетно-технічного та метрологічного. Процес реформування ІАС в службу озброєння ВПС був закріплений в Настанові з технічного забезпечення авіації Збройних Сил України (НТЗ-99). В ньому відображені:

процеси реформування інженерно-авіаційної служби у службу озброєння;

завдання, які вирішуються фахівцями озброєння;

вимоги до інженерно-авіаційного, ракетно-технічного та метрологічного забезпечення як складових технічного забезпечення;

перехід до організації технічної експлуатації авіаційної техніки обслугами обслуговування з спеціальностей замість комплексних технічних обслуг авіаційно-технічних загонів;

перехід до технічної експлуатації та ремонту авіаційної техніки за станом.

Сучасні літальні апарати ввібрали в себе усі досягнення науки і техніки, а тому від інженерного складу потрібні глибокі базові загально-інженерні знання, широкий світогляд, постійне підвищення кваліфікації, подальше удосконалення існуючих та впровадження нових форм та методів експлуатації і технічного обслуговування авіаційної техніки.

Система підготовки та підвищення кваліфікації інженерно-технічного складу для авіації Збройних Сил України на сьогодні складається з:

Харківського університету Повітряних Сил ім. Івана Кожедуба (ХУПС), який здійснює підготовку офіцерів інженерно-технічного складу авіації з освітньо-кваліфікаційним рівнем "магістр" та "спеціаліст" тактичного рівня;

інституту Повітряних Сил Національного університету оборони України, який здійснює підготовку офіцерів інженерно-технічного складу авіації з освітньо-кваліфікаційним рівнем "магістр оперативно-тактичного рівня" за спеціалізацією "Організація інженерно-авіаційного забезпечення". Також на базі Національного університету оборони України готуються офіцери інженерно-технічного складу авіації з освітньо-кваліфікаційним рівнем "магістр оперативно-стратегічного рівня";

38-го об'єднаного навчального центру ПС ЗС України, який здійснює первинну професійну підготовку військовослужбовців військової служби за контрактом та підготовку сержантського складу;

коледжу сержантського складу Харківського університету Повітряних Сил ім. Івана Кожедуба, який здійснює підготовку сержантського складу інженерно-технічного складу авіації за освітньо-кваліфікаційним рівнем "молодший спеціаліст".

Підвищення кваліфікації інженерно-технічного складу авіації здійснюється на базі Спеціалізованого центру бойової підготовки авіаційних фахівців Збройних Сил (СЦБП АФ ЗС) України, Харківського університету Повітряних Сил ім. Івана Кожедуба, Національного університету оборони України.

Сучасна система підготовки та підвищення кваліфікації інженерно-технічного складу забезпечує підготовку кваліфікованих кадрів інженерно-технічного складу, але потребує вдосконалення навчально-матеріальної бази.

Органами управління ІАС в авіації Повітряних Сил Збройних Сил України є:

управління головного інженера авіації Командування ПС ЗС України;

інженерно-авіаційні служби повітряних командувань;

інженерно-авіаційна служба Харківського університету Повітряних Сил ім. Івана Кожедуба;

озброєння Державного науково-випробувального центру Збройних Сил України.

До підрозділів інженерно-авіаційних служб авіаційних військових частин належать:

інженерно-авіаційні служби озброєння авіаційних військових частин;

інженерно-авіаційні служби авіаційних (вертолітних) ескадрилей;

технічно-експлуатаційні частини авіаційної техніки авіаційних військових частин;

групи підготовки та регламенту підрозділів забезпечення авіаційних військових частин;

спеціальні інженерні служби авіаційних військових частин;

групи зберігання авіаційної техніки.

У зв'язку із створенням Тилу та Озброєння Збройних Сил України і введенням зазначених структур в органи військового управління в командування ПС ЗС України з метою побудови чіткої вертикалі управління ІАС авіації виникла потреба у внесенні змін в систему управління інженерно-авіаційним забезпеченням на рівні авіаційних військових частин.

Сьогодні на озброєнні авіації Повітряних Сил Збройних Сил України перебувають бойові літаки Су-27, МіГ-29, Су-24М, Су-24МР, Су-25, транспортні та спеціальні літаки Іл-76МД, Ан-24, Ан-26, Ан-30, навчальні літаки Л-39, Ан-26Ш, транспортно-десантні і спеціальні вертольоти Мі-8, Мі-9 різних модифікацій, навчальні вертольоти Мі-2, а також безпілотні комплекси ВР-3 "Рейс" та ВР-2 "Стриж". Підтримання справності парку ЛА здійснювалось переважно шляхом продовження їм строку служби до першого ремонту, що призвело до того, що на сьогодні цей показник практично зрівнявся з встановленим строком служби і фактично перевищує 20 років.

За інформацією розробників, граничний термін служби зазначених ЛА може бути збільшений до 35…40 років, але їх подальша експлуатація без виконання необхідного обсягу відновних робіт (шляхом переведення на експлуатацію за технічним станом, виконання капітального ремонту, модернізації) неможлива без загрози безпеці польотів.

Після розпаду Радянського Союзу на території України залишилися 11 авіаційних ремонтних підприємств, спроможних виконувати капітально-відновлювальні роботи на авіаційній техніці, що знаходилася в той час на озброєнні Військово-Повітряних Сил. На етапі створення нового виду Збройних Сил України – Повітряних Сил авіаремонтні заводи вийшли з підпорядкування Головному командуванню ВПС України та були підпорядковані безпосередньо Міністерству оборони України.

З ініціативи та при відповідному забезпеченні і супроводженні з боку Командування ВПС – ПС за роки незалежності авіаремонтною мережею Міністерства оборони України освоєно ремонт літаків Су-27, Су-25, Су-24М, Су-24МР, Су-17М4, МіГ-29 та Л-39, капітальний ремонт авіадвигунів РД-33-2С, допоміжних силових установок ГТДЭ-117 та коробок літакових агрегатів КСА-2(3) до літаків МіГ-29, двигунів ТВ2-117, головних редукторів ВР-8А, ВР-14, ВР-24, допоміжних силових установок АІ-9У для вертольотів Мі-8 та Мі-24 всіх модифікацій. Цей процес завершується освоєнням контрольно-відновного ремонту літаків Іл-76МД на державному підприємстві "Миколаївське авіаремонтне підприємство "НАРП" та, у кооперації з державним підприємством "Луцький ремонтний завод "Мотор", середнього ремонту з продовженням ресурсних показників та капітального ремонту двигунів Д-30КП до цих літаків.

Авіаційна ремонтна мережа забезпечує високу якість ремонту АТ і тим самим підтримує боєздатність та боєготовність авіаційної техніки авіації ЗС України. Розвинута інфраструктура і технічна база авіаремонтних підприємств, досвід ремонту, система контролю якості, побудована відповідно до міжнародних стандартів, наявність висококваліфікованих авіаційних фахівців, повний комплекс технологічного обладнання, співпраця з провідними підприємствами дозволяють модернізувати існуючу авіаційну техніку з можливістю продовження її життєвого циклу.

Виконання всіх зазначених заходів неможливо уявити без участі Державного науково-дослідного інституту авіації (ДНДІА), який є державною міжгалузевою науково-дослідною установою, що здійснює провадження наукової, науково-технічної та науково-педагогічної діяльності з метою вирішення завдань щодо проведення єдиної державної політики з питань науково-технічного супроводження розробки, модернізації, експлуатації, ремонту, робіт із забезпечення продовження встановлених показників військової та цивільної авіаційної техніки.

Особливістю діяльності ДНДІА є те, що його теоретичні та інжинірингові дослідження безпосередньо впроваджуються в практику експлуатації, продовження встановлених показників, переведення на експлуатацію за технічним станом, ремонту та модернізації авіаційної техніки, мають виключний результат на підтримання справності авіаційної техніки не тільки Повітряних Сил, а й усієї державної авіації України.

Виключну роль в системі організації та проведення державних випробувань і прийнятті на озброєння нової та модернізованої авіаційної техніки відіграє Державний науково-випробувальний центр Збройних Сил України як одна зі складових авіаційної системи.

Приведення у відповідність до вимог сьогодення системи управління ІАС, формування переліку завдань, функцій, повноважень та обов'язків органів управління та посадових осіб ІАС передбачено новим нормативним документом – Настановою з інженерно-авіаційного забезпечення державної авіації України. Проект Настанови розробляється в Командуванні Повітряних Сил ЗС України згідно із вимогами нової редакції Повітряного кодексу України та завданнями, які постають перед ІАС авіації Збройних Сил України в процесі реалізації Державної програми реформування та розвитку Збройних Сил України на період 2012-2017 роки.

Головний інженер авіації – начальник управління головного інженера авіації Командування Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-майор В.В.Самулєєв.

ВИПРОБУВАННЯ

Израиль разместит “Железный купол” возле Тель-Авива

Вооруженные силы Израиля разместят батарею противоракетного комплекса “Железный купол” (Iron Dome) в Гуш-Дане, агломерации, включающей в себя Тель-Авивский округ и Центральный округ.

Передислокация состоится в рамках масштабной программы испытаний системы. В этот раз батарея комплекса примет участие в учениях, в ходе которых будет симулироваться ракетное нападение на Гуш-Дан. По окончании испытаний “Железный купол” будет развернут в другом месте.

В настоящее время в Израиле на боевом дежурстве стоят три батареи “Железного купола”. Одна развернута в окрестностях города Ашдод, вторая – под Ашкелоном, а третья – под Сдеротом. Действующий план министерства обороны Израиля предусматривает принятие на вооружение девяти батарей “Железного купола” до 2013 года. Покупка новых комплексов будет частично профинансирована за счет США.

Батарея “Железного купола” включает центр управления, радар и три пусковых установки по 20 противоракет в каждой. Комплекс, предназначенный для перехвата различных ракет с дальностью до 70 километров, способен определять место падения боеприпаса противника и отменять команду на его уничтожение, если тот должен упасть в ненаселенном районе.

ПЕРСПЕКТИВИ

Индия строит свою НИТКА

Строительство первых полос наземного испытательного тренажера корабельной авиации (НИТКА) для ВМС Индии на военно-морской базе Ханса в штате Гоа завершится к концу 2012 года. Как сообщает The New Indian Express, к июню текущего года должно завершиться сооружение взлетной полосы, а к концу года – посадочной.

Строительство НИТКА ведется при содействии российских специалистов в рамках контракта на сумму 60 миллионов долларов, заключенному с “Рособоронэкспортом” в 2009 году. Расходы индийской стороны на строительство тренировочного объекта оцениваются в 1,75 миллиарда рупий (35,5 миллиона долларов).

Комплекс НИТКА для ВМС Индии станет статической моделью индийского авианосца “Викрант”, строительство которого ведется на верфи в Кочи. В частности, НИТКА будет оборудован трамплином с углом схода в 14 градусов, аэрофинишерами и другим посадочным оборудованием. В первую очередь, тренажер предназначен для испытательных полетов перспективных легких истребителей Tejas, которые планируется использовать на авианосце. В дальнейшем НИТКА может использоваться для обучения остальных пилотов ВМС Индии, а также пилотов МиГ-29.

РЕФОРМА

Российских офицеров ограничат одним дипломом

Российские офицеры станут получать одно высшее образование, а не несколько, как раньше. Об этом сообщила директор департамента образования Министерства обороны Екатерина Приезжева.

До недавнего времени офицеры могли получить в армии и на флоте три высших образования – сначала они оканчивали высшее военное училище, затем видовую военную академию, а потом – Академию Генштаба. Теперь офицеры будут получать только одно высшее военное образование в течение пяти лет. Изменения напрямую связаны с реформой Вооруженных сил РФ, в рамках которой общее количество военных вузов сократилось до 17. В их числе – три военных учебно-научных центра видов ВС РФ, 11 военных академий и три военных университета. В их составе есть 25 филиалов вузов и три научно-исследовательские организации. Все вместе они способны будут подготовить восемь тысяч человек.

Основными целями военной реформы 2008 года было создание на базе 65 военных вузов десяти научных центров с “абсолютно новой технической базой”, двукратное сокращение офицерского состава (в настоящее время потребность в подготовке офицеров сокращена в семь раз), а также реорганизация системы управления Вооруженными силами. В рамках реформы войска перешли с четырехуровневой на трехуровневую систему управления – “военный округ” – “оперативное командование” – “бригада”, а количество военных округов сократилось до четырех – Западного, Восточного, Южного и Центрального.

РОЗРОБКИ

Война мухам

Институт пищевых продуктов и сельскохозяйственных наук (IFAS) Флоридского университета разработал новую ловушку для мух, которая в перспективе будет использоваться военными, говорится в пресс-релизе университета. Разработка ловушки ведется по заказу Управления перспективных исследовательских проектов (DARPA). Новое устройство получило название Florida Fly-Baiter и, по данным IFAS, способно уничтожить больше мух, чем похожие продукты, доступные в настоящее время на рынке. Об этом сообщает Лента.Ру.

Новое устройство представляет собой прямоугольник ярко синего цвета с продольными черными полосками, выполняющими роль приманки. Приманка пропитана ароматическими веществами и ядом. Эти полосы на поверхности ловушки выполнены в виде трещин на бетоне; считается, что мухи любят прятаться в таких трещинах. Погибшие мухи либо скапливаются в специальной емкости внутри ловушки, либо остаются снаружи.

Согласно исследованиям IFAS, синий цвет в три раза привлекательнее для мух, чем желтый, традиционно используемый в коммерческих ловушках. Увидев ярко синюю ловушку и привлекательную трещину, муха заползает в нее, съедает приманку и практически мгновенно погибает. В ходе испытаний использовалась ловушка с одной дозой инсектицида, при помощи которой специалистам IFAS удалось уничтожить около 40 тысяч мух.

По данным IFAS, преимуществом их ловушки является то, что она не теряет своих свойств по мере увеличения количества погибших мух. В частности, липучки теряют свои свойства по мере того, как их облепляют насекомые. Fly-Baiter можно чистить от трупов насекомых. Полоски инсектицида на его поверхности можно заменять. Кроме того, Fly-Baiter позволяет использовать несколько таких полосок в зависимости от количества мух в воздухе.

Разработка ловушки ведется в рамках программы DARPA по созданию средств защиты войск от летающих насекомых, выступающих разносчиками опасных заболеваний, в частности дизентерии, холеры и тифоидной лихорадки.

НА ОЗБРОЄННЯ

Новый российский танк появится в 2013 году

“Уралвагонзавод” к 2013 году создаст первый прототип нового основного боевого танка “Армата” с принципиально новыми тактико-техническими характеристиками, новым автоматом подачи боеприпасов, разделением экипажа и выносом боеприпасов.

В автомате заряжания “Арматы” будут находиться 32 снаряда различного назначения, а сам танк сможет вести огонь в движении. В разработке “Арматы” будут использоваться наработки других проектов, а его серийное производство и поставки начнутся в 2015 году.

До того времени Минобороны будет проводить глубокую модернизацию имеющейся бронетехники.

В настоящее время предприятие совместно с военными проводит испытание основных узлов и агрегатов нового танка. Другие подробности относительно новой машины не сообщаются. Пока Минобороны России подписало с “Уралвагонзаводом” контракт на модернизацию 170 основных боевых танков Т-72 на сумму свыше шести миллиардов рублей.

Российское военное ведомство, таким образом, фактически отказалось от закупки танков Т-90, ранее неоднократно подвергавшихся критике со стороны главкома Сухопутных войск и начальника Генерального штаба ВС России.

ДОМОВЛЕНОСТІ

Расходы Прибалтики на воздушную полицию вырастут

Страны Балтии намерены более чем в полтора раза увеличить финансирование “воздушной полиции НАТО” – миссии альянса по охране воздушного пространства Литвы, Латвии и Эстонии. Об этом сообщает Delfi.lt со ссылкой на литовское министерство обороны. В 2011 году общие расходы прибалтийских республик на эту миссию составили 2,2 миллиона евро. К 2015 году, по данным литовского министерства, этот показатель вырастет до 3,5 миллиона евро. Министр обороны Литвы Раса Юкнявичене, комментируя увеличение расходов на воздушную полицию НАТО, отметила, что покупка и обслуживание собственных истребителей обошлись бы прибалтийским республикам гораздо дороже.

В частности, как пояснили в ведомстве, планируется организовать дополнительные транспортные авиарейсы для перевозки иностранных военнослужащих, компенсировать основную часть их расходов на проживание в Прибалтике, выделить больше средств на связь и бытовое обслуживание. Кроме того, планируется частично компенсировать участвующим в миссии союзникам расходы на авиатопливо.

Страны блока несут дежурство по очереди, задействуя свои истребители и сменяясь через каждые четыре месяца. В начале 2012 года на дежурство заступили немецкие пилоты на четырех истребителях F-4 Phantom.

Сторінку підготував Сергій Клименко.

ПЛАНИ

Россия модернизирует 80 штурмовиков Су-25

Министерство обороны России планирует до 2020 года провести глубокую модернизацию 80 штурмовиков Су-25. Об этом сообщает “Интерфакс” со ссылкой на пресс-службу Минобороны РФ. На сегодняшний момент в частях ВВС модернизировано свыше 30 боевых машин, до 2020 года планируется модернизировать около 80 единиц.

В ходе модернизации самолет получит новые комплексы связи, радиолокационное оборудование, а также прицельно-навигационный комплекс. Модернизированный Су-25 будет оснащен прицельно-навигационным комплексом ПрНК-25СМ “Барс”. В его состав, среди прочего, входят системы обработки и отображения информации, спутниковой и ближней навигации, станция радиотехнической разведки, цифро-аналоговая система управления оружием, а также бортовая система сбора, обработки и регистрации полетной информации “Карат-Б-25”.

Новый самолет “будет способен применять всю номенклатуру тактического вооружения”, его живучесть возрастет в два раза, а эффективность применения – в четыре раза. Модернизированный Су-25СМ сможет выполнять задачи в любое время суток и применять высокоточное оружие за пределами действия ПВО противника.

ОФІЦІЙНО

Схвалено проект Концепції Загальнодержавної цільової науково-технічної космічної програми на 2013-2017 роки

На засіданні Кабінету Міністрів України 15 лютого 2012 року схвалено проект Концепції Загальнодержавної цільової науково-технічної космічної програми на 2013-2017 роки (далі – Програма).

В Концепції визначена проблема, на розв’язання якої спрямована Програма, проведено аналіз причин її виникнення, сформульовано мету Програми, на підставі порівняльного аналізу визначено оптимальний варіант розв’язання проблеми та шляхи її розв’язання, наведено очікувані результати виконання Програми, а також орієнтовні необхідні фінансові ресурси.

Реалізація Програми забезпечить:

– розвиток космічних технологій та їх інтеграцію до реального сектору національної економіки і сфери національної безпеки та оборони:

здійснення дистанційного зондування Землі з космосу,

розвиток космічних систем телекомунікації та навігації,

провадження космічної діяльності в інтересах національної безпеки та оборони;

– проведення наукових космічних досліджень;

– розвиток космічної техніки та технологій її виготовлення:

створення космічних комплексів,

забезпечення промислово-технологічного розвитку;

– розвиток міжнародного співробітництва.

Реалізація Програми, фінансування якої буде здійснюватись за рахунок коштів державного бюджету, інвестицій та інших джерел (в тому числі і з використанням механізмів державно-приватного партнерства), дасть можливість забезпечити провадження космічної діяльності України відповідно до сучасних вимог та національних інтересів.

Орієнтовний обсяг фінансування Програми за рахунок всіх джерел становить 2,58 млрд. грн., у тому числі з державного бюджету – 1,12 млрд. грн.

ОСВОЄННЯ МАРСА

Вопрос участия России в европейском проекте исследования Марса рассмотрят в марте

“Вопрос об участии России в совместном с Европейским космическим агентством в проекте исследования Марса будет рассмотрен в марте. Россия заинтересована в данном проекте”, – заявил журналистам глава Роскосмоса Владимир Поповкин.

“В первых числах марта будем собираться, пока работает группа. Хорошее интересное предложение, американцы из него вышли, это будет чисто российско-европейский проект”, – сказал Поповкин.

По его словам, “в марте Россия может принять решение войти в “ЭкзоМарс”, передает РИА “Новости”.

NASA набирает дегустаторов

Американское космическое ведомство объявило о наборе добровольцев для проведения длительного эксперимента, призванного разработать систему питания для будущих покорителей Марса.

Как сообщила профессор Корнеллского университета Джин Хантер, предполагается изолировать шесть человек в помещении, имитирующем космический корабль, в течение четырех месяцев на одном из гавайских островов вулканического происхождения.

Прием заявлений завершается 29 февраля. Отбор самых достойных кандидатов будет осуществлен к концу мая, а сам эксперимент состоится в следующем году, передает ИТАР-ТАСС.

ПЛАНИ

Румыния рассчитывает запустить в космос к 2025 году своего космонавта

Румыния рассчитывает запустить к 2025 году в космос космонавта в рамках программы своей Ассоциации по космонавтике и аэронавтике. Предполагается, что к 2022 году будет спроектирован и построен ракета-носитель с полезной нагрузкой в 2,5 тонны, а еще три года спустя на нем в космос отправится второй в истории румынский космонавт.

Ассоциация является негосударственной структурой, пользующейся некоторыми бюджетными ассигнованиями. В ее рамках уже ведется разработка собственного сверхзвукового истребителя, а также ракеты. В то же время, ассоциация желает, чтобы государство существенно увеличило бюджетные расходы на науку, в том числе и изучение космоса.

На данный момент был реализован лишь один проект – с двухгодичным опозданием в космос запустили первый румынский наноспутник “Голиаф”. Остальные проекты – сверхзвуковой самолет IAT-111, ракета Haas II, суборбитальная пилотируемая ракета Haas IIB, орбитальная ракета SuperHaas и ракетный двигатель Executor – все еще находятся на стадии проектирования.

ПЕРСПЕКТИВИ

Астана ждет решения Москвы о судьбе проекта “Байтерек” на Байконуре

Казахстанская сторона ждет официального решения России о том, будет ли она продолжать реализацию совместного с Казахстаном проекта создания ракетно-космического комплекса (РКК) “Байтерек” на космодроме Байконур, сообщил заместитель председателя Национального космического агентства (Казкосмос) Мейрбек Молдабеков.

Россия и Казахстан в декабре 2004 года подписали соглашение о создании на космодроме Байконур космического ракетного комплекса “Байтерек” для запуска ракет-носителей “Ангара”. Одним из основных направлений совместной деятельности сторон должна стать модернизация уже находящихся в эксплуатации и создание новых, экологически более безопасных космических ракетных комплексов.

В интервью еженедельнику “Мегаполис” Молдабеков напомнил, что ряд положений соглашения о создании комплекса уже нарушен. Предполагалось, что РКК “Байтерек” будет построен за пять лет, то есть к 2010 году. По его словам, изначально этот проект задумывался как коммерческий со стоимостью 223 миллиона долларов и в этой связи было принято решение финансировать его за счет кредитных средств. Казахстан и Россия внесли в уставный капитал совместного предприятия по 200 тысяч долларов. Казахстан согласился выделить на реализацию проекта беспроцентный кредит сроком на пять лет, построить технический и стартовый комплексы, а Россия собиралась предоставить для проекта ракету-носитель “Ангара”.

“Однако в настоящее время мы не завершили даже проектную стадию, закончено только техническое проектирование. Сам комплекс еще не создан, но начиная с 2011 года СП “Байтерек” вынуждено платить проценты по кредиту. Конечно, в такой ситуации проект не может успешно реализовываться”, – подчеркнул собеседник издания.

Он также напомнил, что в настоящее время заявляемая со стороны Роскосмоса стоимость проекта увеличилась до 1,640 миллиарда долларов.

“Обсуждение продолжается, нам остается ждать, когда руководство России прояснит свои дальнейшие планы в ракетно-космической отрасли”, – сказал Молдабеков.

“Мы знали, что подобный комплекс строится в Плесецке. Но эффективность запусков с Плесецка как минимум на 20% ниже, чем с Байконура... Мы знали это и пошли на подписание межправительственного соглашения с Россией, потому что эти космодромы не конкурировали по осуществлению высокодоходных запусков спутников связи”, – сказал он.

Позднее, напомнил Молдабеков, Россия приняла решение построить новый космодром в Амурской области – Восточный, но там не планировалось создавать стартовый комплекс для пуска “Ангары”. Для Восточного планировалось создать новую ракету-носитель “Русь”, а также, возможно, перевести на этот космодром и пуски ракеты-носителя “Союз”.

“Поэтому вопрос о том, что у Байконура появился конкурент, не возникал. Но сейчас выяснилось, что денег и на разработку ракеты “Русь”, и на космодром не хватает. Поэтому активно обсуждается возможность использования на новом космодроме (в Амурской области) уже разработанной “Ангары”, – сказал представитель Казкосмоса.

Он подчеркнул, что “Байтерек” изначально был начат в русле общих – казахстанско-российских – интересов и, таким образом, его реализация без России нецелесообразна.

“И если на Дальнем Востоке будет построен стартовый комплекс для “Ангары”, то нам нет никакого смысла конкурировать со своим основным стратегическим партнером. В этом случае, видимо, придется свернуть проект “Байтерек”, – сказал Молдабеков.

ЮВІЛЕЇ

Космическая отрасль США на днях отметила важную дату: ровно полвека назад астронавт НАСА Джон Гленн стал первым американцем, совершившим орбитальный полет, передает ИТАР-ТАСС.

НАСА отмечает 50-летие полета первого астронавта

90-летний Джон Гленн встречает знаменательную дату в противоречивом настроении. Ветеран НАСА с прискорбием отмечает, что спустя 50 лет после первого пилотируемого полета США остались без средств доставки астронавтов на орбиту.

Флот космических шаттлов был выведен из эксплуатации в прошлом году и служит теперь украшением для американских музеев. Сейчас НАСА вынуждено рассчитывать на недавнего соперника — астронавты добираются до Международной космической станции на российских кораблях “Союз”.

Гленн считает, что подобной ситуаций, которую он называет “запустением”, космическая отрасль США обязана администрации Джорджа Буша-младшего. Огромные расходы на войны в Афганистане и Ираке в конечном итоге привели к сокращениям трат на другие цели. В их числе оказалась и программа космических исследований.

В результате пришлось отказаться от возвращения на Луну, туманно и будущее программы освоения Марса. Сейчас НАСА надеется на частных подрядчиков, которые в настоящий момент испытывают собственные “челноки”, призванные временно заменить шаттлы.

“Я сожалею, что дошло до этого”, — констатировал Джон Гленн на памятном вечере в Космическом центре имени Кеннеди (штат Флорида), где собрались сотни людей — действующих и сотрудников и ветеранов НАСА, в том числе тех, кто помогал в подготовке исторического полета “Меркурия-6”.

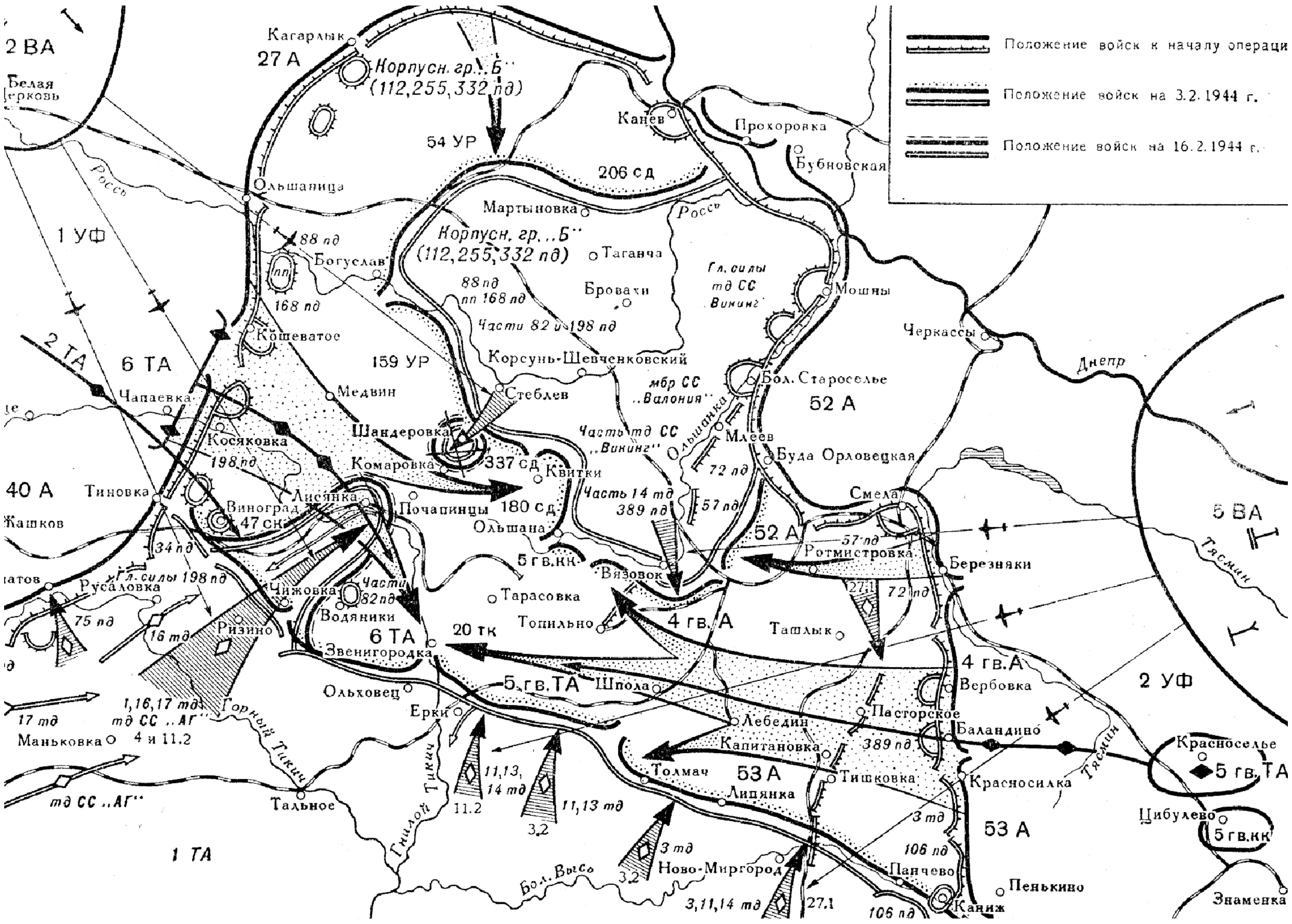
“Мы потратили свыше 100 миллиардов долларов на создание космической станции”, — напомнил Джон Гленн. – Очень жаль, что предыдущая администрация положила конец полетам шаттлов, так что теперь нам приходится обращаться к кому-то другому, чтобы просто добраться до нее”.

Подводя промежуточные итоги космической программы НАСА, Гленн особенно выделил ее важность для науки. В этой связи он приветствовал решение продлить срок эксплуатации МКС — она будет служить “орбитальным домом” для исследователей, по меньшей мере, до 2020 года. Первоначально планировалось, что станция прекратит функционировать в 2015 году.

Вместе с Гленном на встрече присутствовал и второй астронавт НАСА — Скотт Карпентер, которому сейчас 86 лет.

Сторінку підготував Віктор Гедз.

Канны под Каневом

Продовження. Початок №7.

К операции привлекалась часть сил 40-й армии, 27-я, 6-я танковая армии и часть сил 2-й Воздушной армии 1-го Украинского фронта; 52-я, 4-я гвардейская, 53-я, 5-я гвардейская танковая, 5-я воздушная армии и 5-й гвардейский кавалерийский корпус 2-го Украинского фронта, а также 10-й истребительный авиационный корпус ПВО страны. На их вооружении состояло: 5300 орудий и минометов, 513 танков и САУ, 768 боевых самолетов.

Непосредственно в Корсунь-Шевченковском выступе оборонялись 9 (по другим данным до 12) пехотных и 1 танковая дивизии, моторизированная бригада, несколько танковых батальонов и дивизионов штурмовых орудий, артиллерийские и инженерные части 1-й танковой и 8-й полевой армий группы немецких армий “Юг” (командующий генерал-фельдмаршал Э.Манштейн). Немецкая оборона имела в глубину 6-8 км, состояла из опорных пунктов и взаимосвязанных узлов обороны. Она была слабой в инженерном отношении, но опиралась на плотный автоматно-пулеметный и артиллерийский огонь.

В самом выступе враг не имел крупных резервов. Однако в районе Кировограда держал пять танковых дивизий, две из которых были в резерве 8-й армии. А в районе Ахматова действовали три танковые дивизии 1-й танковой армии, которые могли, в случае необходимости, быстро переброшены в район Корсунь-Шевченковского выступа.

Наземные войска существенно усиливались авиацией. Перед 1-м и 2-м Украинскими фронтами действовали соединения 4-го воздушного флота Люфтваффе. Всего в их составе было около 500 дневных бомбардировщиков, 260 истребителей и 240 разведывательных самолетов.

Соотношение сил по бомбардировочной авиации к началу Корсунь-Шевченковской операции было 1:1, однако в дневных бомбардировщиках противник имел тройное превосходство. Но это преимущество сводилось на нет превосходством советской авиации по числу истребителей, штурмовиков и ночных бомбардировщиков.

В сложившейся к середине января 1944 года стратегической обстановке ликвидация Корсунь-Шевченковского выступа стала первоочередной задачей 1-го и 2-го Украинских фронтов. Успешное решение ее позволяло осуществить общее наступление с целью полного освобождения Правобережной Украины.

Ударную группировку 1-го Украинского фронта пришлось создавать в сложной обстановке, поскольку войска фронта вели ожесточенные бои, отражая удары врага, наступающего из района Винницы и Умани. Поэтому в состав ударной группировки для проведения Корсунь-Шевченковской операции вначале было выделено шесть стрелковых дивизий, а затем в ходе сражения эти силы наращивались.

2-й Украинский фронт главный удар наносил севернее Кировограда смежными флангами 4-й гвардейской и 53-й армии, силами 14 стрелковых дивизий при поддержке авиации фронта. После прорыва обороны противника на 19-километровом участке эти армии должны были развивать наступление на Шполу, Звенигородку. При этом 4-я гвардейская армия под командованием генерала А.Рыжова (с 3-го февраля в командование армий вступил генерал И.Смирнов) нацеливалась на внутренний фронт, а 53-я армия генерала И.Галанина – на внешний фронт.

5-ю гвардейскую танковую армию, имевшую в составе 218 танков и 18 самоходно-артиллерийских установок, планировалось ввести в сражение в полосе 53-й армии. В ее задачу входило: завершить прорыв обороны противника и, развивая наступление, выйти в район Шполы, в дальнейшем овладеть Звенигородкой, соединившись с подвижными войсками 1-го Украинского фронта, замкнуть кольцо окружения и вместе с 53-й армией образовать внешний фронт.

Два вспомогательных удара предлагалось нанести 5-й гвардейской армией генерала А.Жадова и 7-й гвардейской армией генерала М.Шумилова в районе западнее и юго-западнее Кировограда, а силами 52-й армии генерала К.Коротеева – в направлении Малое Староселье, Городище.

5-й гвардейский Донской кавалерийский корпус генерала Л.Селиванова находился в резерве. Его планировалось использовать во взаимодействии с 5-й гвардейской танковой армией для удара по тылам корсунь-шевченковской группировки немецких войск.

Поддержка и прикрытие войск с воздуха возлагались на 2-ю и 5-ю воздушные армии, которыми командовали генералы С.Красовский и С.Горюнов.

Авиационные удары должны были содействовать прорыву обороны противника и обеспечить ввод в прорыв танковых армий. На авиацию также возлагались задачи уничтожения самолетов противника над полем боя и прикрытия боевых порядков своих войск.

Заметим, что подготовка операции осуществлялось в крайне ограниченные сроки и проходила в обстановке непрекращающихся боевых действий, особенно на 1-ом Украинском фронте.

В ночь на 24 января войска 2-го Украинского фронта перешли в наступление. Вначале был мощный артиллерийский налет, а затем в наступление пошли передовые батальоны.

Атака передовых батальонов, начавшаяся на рассвете, была внезапной. Они прорвали оборону противника на участке 16 км и продвинулись на глубину 2 – 6 километров.

Вслед за ними были введены главные силы 4-й гвардейской и 53-й армий. Прорыв развивался успешно. В первый день операции советские войска прорвали оборону врага на глубину до 10 км, т.е. преодолели первую полосу обороны. Во второй половине дня была введена в прорыв 5-я гвардейская танковая армия, которая к исходу дня оторвалась от стрелковых частей, преодолела вторую полосу обороны, овладела рядом населенных пунктов, продвинувшись в целом до 20 км. С утра 26 января танковые корпуса армии продолжали наступление на Шполу.

Далі буде.

Ігор Чичкань.

Людмила Кошелєва.

Матеріал до друку підготував Володимир Алєксєєв.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

3-11 березня

3 березня 1930 р. *народився військовий льотчик, заслужений працівник освіти, начальник Чернігівського ВВАУЛ (1973-1976), заступник командувача 17-ї Повітряної армії (1976-1987) В.Г.Пристромко.*

5 березня 1914 р. *народився керівник НВО “Хартрон”, головний конструктор ракетних комплексів (1960-1986), двічі Герой Соціалістичної Праці В.Г.Сергєєв.*

5 березня 1923 р. *народився льотчик-штурмовик, заслужений льотчик-випробувач СРСР В.М.Ізгейм.*

5 березня 1934 р. *здійснено перший успішний політ у табір челюскінців, екіпаж А.В.Ляпідєвського на АНТ-4 вивіз 12 осіб (усіх жінок і дітей).*

5 березня 1939 р. *здійснила перший успішний політ перша в світі двоступенева ракета “ВР-3” конструкції І.О.Меркулова з прямоточним ПРД на другому ступені.*

5 березня 1958 р. *здійснив перший політ перший в Радянському Союзі надзвуковий бомбардувальник Як-28, В.М.Волков.*

6 березня 1901 р. *народився вчений у галузі динаміки польоту В.С.Пишнов.*

6 березня 1913 р. *народився радянський льотчик-ас, маршал авіації, перший тричі Герой Радянського Союзу О.І.Покришкін. З 1959 по 1968 рік проходив службу на посадах Командувача Київської 8-ї окремої армії ППО, заступника командувача військ Київського ВО по ППО.*

6 березня 1915 р. *здійснено перший груповий бомбовий удар в історії бомбардувальної авіації на літаках “Ілля Муромець”, екіпажі штабс-капітанів Г.Горшкова та І.Бродовича.*

6 березня 1937 р. *народилася перша в світі жінка-космонавт В.В.Терешкова.*

6 березня 1953 г. *народився заслужений льотчик-випробувач СРСР І.В.Вотинцев.*

6 березня 1964 р. *здійснив перший політ висотний розвідник Е-155 (в серії – МіГ-25Р), О.В.Федотов.*

7 березня 1934 р. *народився Герой Радянського Союзу, заслужений льотчик-випробувач Б.І.Грузевич.*

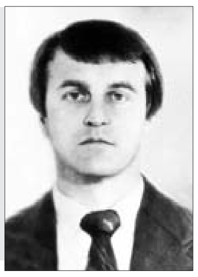
7 березня 1943 р. *народився військовий льотчик, начальник відділу (бойового застосування та взаємодії морської авіації) командування ВМС ЗС України (1997-1998) В.А.Титаренко.*

7 березня 1945 р. *народився військовий льотчик, заступник Міністра оборони – командувач Військово-Повітряних Сил України (1994-1999) В.М.Антонець.*

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

3-11 березня

7 березня 1950 р. *народився провідний інженер АНТК "Антонов" із експериментальних робіт і льотних випробувань систем літаків О.І.Циганюк. Загинув у катастрофі при гасінні пожеж в Іспанії на Ан-32П.*

7 березня 1953 р. *здійснив перший політ реактивний штурмовик Іл-40, екіпаж В.К.Коккінакі.*

7 березня 1956 р. *народився заступник командувача ПС ЗС України з бойової підготовки та ВВНЗ – начальник бойової підготовки ПС ЗС України В.В.Сідаш.*

7 березня 1957 р. *здійснив перший політ пасажирський літак Ан-10 "Україна" з ТГД НК-4, Я.І.Вєрніков, І.Е.Давидов.*

7 березня 1985 р. *здійснив перший політ навчально-бойовий винищувач Су-27УБ, М.Ф.Садовников.*

8 березня 1941 р. *вийшов наказ про затвердження положення про заснування Льотно-дослідного інституту і призначення начальником відомого льотчика М.М.Громова (зараз ЛДІ ім. М.М.Громова, Росія).*

8 березня 1955 р. *здійснено перше в СРСР ракетне перехоплення. Вперше ракетою "повітря-повітря" РС-1У (К-5) із літака МіГ-17 підбито літак-мішень Ту-4.*

8 березня 1961 р. *народився перший заступник командира ПвК "Південь" ПС ЗС України (2004-2007) В.В.Хитренко.*

9 березня 1934 р. *народився перший космонавт планети Ю.О.Гагарін.*

9 березня 1947 р. *народився заступник начальника Генерального штабу ЗС України (1997-2004) П.Й.Процик.*

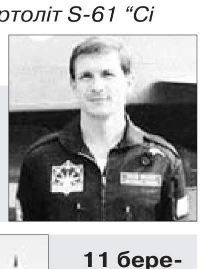
9 березня 1975 р. *народився Генеральний директор Державного концерну "Укроборонпром" Д.О.Перегудов.*

11 березня 1910 р. *народився заслужений льотчик-випробувач СРСР К.К.Коккінакі.*

11 березня 1918 р. *відкрилося перше в світі регулярне міжнародне поштове сполучення (Відень – Краків – Львів – Київ).*

11 березня 1959 р. *здійснив перший політ протичовновий вертоліт S-61 "Сі Кінг" фірми І.І.Сікорського (США).*

11 березня 1966 р. *народився льотчик-випробувач, пілот пілотажної групи "Українські соколи" Е.В.Сотников.*

11 березня 1976 р. *прийнято на озброєння ракетний комплекс середньої дальності "Піонер" з ракетою 15Ж45 (РСД-10).*

Підготувала Вероніка Дернова.

Это многих славных путь

Продовження. Початок в №3.

Во время авианалёта 31 июля 1942 года погибли пилоты Жуков и Коржаков, комэск Чуваркин умер позднее от ран. Известно также о гибели замкомэска по политчасти гвардии капитана Лукьянца, штурмана Голованова и Стернина (нет других данных).

Из технического состава погибли: 20 июня 1942 года – авиамеханик Егоров, 31 июля 1942 года – начальник ВАС Неделько, техник Борисов, авиамеханик Родионов, стрелок по вооружению красноармеец Васюткин. 8 августа того же года погиб комиссар полка батальонный комиссар К.Бурмистров.

С 30 мая 1944 года полк в количестве 17 самолётов перебазировался в Гостомель и находился в резерве Ставки. С сентября 1944 года по февраль 1946 года базируется в Житомире и Гальцинец Житомирской обл., где с 1 октября 1944 года началось переучивание и перевооружение части самолётами Ил-2. К 1 января 1945 года в полку имелось 20 самолётов Ил-2, 1 УИл-2, 3 По-2 и 40 подготовленных к полётам на Ил-2 экипажей.

Советский период (1945-91 гг.)

К 1 июня 1945 года 41 экипаж полка был переучен на самолёты Ил-2 и имел допуск к полётам в простых метеоусловиях. В середине месяца 18 экипажей привлекались к лётно-тактическим учениям, получив за выполнение поставленной задачи "отлично".

Однако за освоение Ил-2 пришлось заплатить и человеческими жизнями. 28 февраля 1945 года при выполнении показательного полёта потерпел катастрофу экипаж гвардии младшего лейтенанта Зубаня – гвардии младшего лейтенанта Сидорова (инструктор). После выполнения стрельбы и вывода из пикирования в процессе выполнения боевого разворота самолёт достиг крена 75-80, перевернулся в воздухе и столкнулся с землёй. Экипаж погиб. Вероятная причина – ошибка в технике пилотирования.

А тем временем боевая учёба полка шла полным ходом, и к 1 января 1946 года 39 экипажей уже могли летать в сложных метеоусловиях, а с 14 числа полк перешёл на штаты мирного времени. Теперь в его составе находилось 4 аэ (одна из них была собрана из самолётов расформированных 620-го шап и 3-й Чкаловской ВАШП). С 9 января 1946 года полк базируется в Волчанске Харьковской обл., а с 8 июня 1947 года – в Васильково, а затем в Кировограде.

14 июня 1946 года 15-я гшад была расформирована, а 25-й гвардейский штурмовой авиаполк был переформирован в 25-й тдап в составе 6-й гвардейской Запорожской Краснознамённой ордена Богдана Хмельницкого транспорто-десантной дивизии. С 15 августа полк был переведён на штат четырёхэскадрильного транспортно-десантного полка (одна из аэ на По-2).

С октября 1946 года полк приступил к переучиванию на самолёты Ли-2. В часть прибыли первые 3 Ли-2 и 8 По-2. К 1 января 1947 года на Ли-2 было переучено 32 лётчика и 20 экипажей (из них 8 к полётам в СМУ), в 4-й аэ на По-2 было подготовлено 10 лётчиков (из них 4 в СМУ и ночью). В июле экипажи полка принимали участие в своих первых летных тактических учениях с ВДВ, за успешное выполнение задачи была получена благодарность от маршала Василевского. К концу 1947 года к полётам на Ли-2 был подготовлен 31 экипаж (из них 25 к десантированию), один человек переучился на самолёт Ил-12.

С января по июнь 1948 года личный состав полка переучивался на самолёты Ил-12. Часть перешла на новые штаты: 4 моторные эскадрильи (две на Ил-12, по одной на Ли-2/С-47А и По-2) и две планерные эскадрильи (Ц-25 и Як-14). А уже с 7 по 26 июля 20 самолётов Ил-12, 10 Ли-2, 4 По-2, 20 планеров Ц-25, 1 Як-14 принимали участие в учениях ВДВ в районе Староконстантиновки Киевской области.

К концу года 22 экипажа самолётов Ил-12 были подготовлены к полётам в составе авиадивизии с буксировкой планеров Ц-25. В планерной эскадрильи к полётам были подготовлены 25 экипажей.

К середине 1949 года в планерной эскадрильи групповой слётанности были обучены 27 экипажей Ц-25, 8 Як-14 и 1 Г-11. Первоначальную подготовку и совершенствование своего лётного мастерства пилоты планеров проходили на самолётах По-2.

С 28 мая по 18 августа 8 Ил-12 и 8 планеров Ц-25 из состава 3 аэ принимали участие в подготовке и проведении воздушного парада Воздушного Флота СССР. В течение года полк обеспечивал десантную подготовку личного состава 39 вдк и 86 сд Одесского ВО. Всего личный состав части принял участие в девяти ротных учениях (из них три ночью), одних батальонных, пяти полковых и трёх дивизионных учениях.

За 1949 год полком было совершено 9549 полётов. Общий налёт при этом составил 3920 часов.

В 1950 году полк перешёл на четырёхэскадрильную структуру: в двух эскадрильях на вооружении находились Ил-12 и Як-14, в одной Ли-2 и Ц-25, в четвёртой По-2.

17 апреля полк понёс очередную потерю: потерпел катастрофу самолёт Ил-12, пилотируемый заместителем командира полка гвардии майором А. Кононенко. Экипаж выполнял облёт самолёта после его шестимесячной консервации. При взлёте самолёт накренился вправо, зацепился правой консолью за поверхность ВПП, отчего последняя загнулась вверх на 20-30. Управление элеронами самолёта заклинило, машину развернуло вправо и она, с чирканьем крылом об землю, упала, ударившись носовой частью фюзеляжа об грунт. Командир корабля погиб, четверо других находившихся на борту получили ранения. Причиной катастрофы стало неправильное соединение тросов управления элеронами у левой колонки управления самолётом при их замене мотористом.

С августа 1950 экипажи полка полёты на Ил-12 временно прекратили по причине наложения запрета из-за ряда катастроф машин этого типа.

В декабре 7 экипажей самолётов Ил-12 под командованием командира полка гв. полковника Миколайтиса принимали участие в выполнении специального правительственного задания по перевозке пассажиров и груза с аэродрома Тула на аэродром Харбин.

Осенью была проведена первая классификация лётного состава: из состава лётчиков второй класс был присвоен 5 пилотам, третий 15, штурманов – 7 и 17 соответственно. Средний налёт в полку на командира корабля самолётов Ли-2/Ил-12 составил 102 часа, По-2 – 95 часов, у планеристов 27 часов. За год было десантировано 13657 парашютистов парашютным и 1363 человека посадочным способом.

В 1951 году полк принимал участие в обеспечении десантной подготовки частей Одесского и Прикарпатского ВО. За год было совершено 3 вынужденные посадки (Ил-12, По-2, Як-14), все они были выполнены успешно.

25 декабря 1951 года 25-й гтдап был переведён на шестиэскадрильный состав (3 на самолётах Ил-12 и 3 планерные, на Як-14). На базе эскадрильи По-2 было сформировано звено управления полка. В составе полка теперь находились 28 самолётов Ил-12 и 30 планеров Як-14. Планеры Ц-25 были выведены из боевого состава части.

За год в части произошла одна катастрофа, одна авария и 4 вынужденных посадки. Разбился планер Як-14 (пилот – Фурашов), у которого в воздухе разорвалось крепление к полу кабины пушки.

В 1953 году полк обеспечил 24 батальонных учения, 3 полковых, манёвры 31 воздушно-десантной дивизии, 2 КШУ. При этом было десантировано парашютным способом 12889 человек, посадочным – 628 человек, 171 автомобиль, 107 артиллерийских пушек, 15 мотоциклов и 18,8 т груза.

За год в полку произошла катастрофа планера Як-14 (погибло 17 человек), было выполнено 4 вынужденных посадки.

Лётный состав в 1953 году освоил десантирование по приводной радиостанции и по азимутально-курсовой сетке, а в следующем году – по световой точке и системе "Протон".

С 23 мая по 21 июня 1954 года 10 самолётов Ил-12 принимали участие в подготовке к воздушному параду, десантировав при этом 1036 человек.

В полку было подготовлено 57 экипажей планеров к выполнению дневных полётов в составе дивизии. Было выполнено две вынужденных посадки.

В 1955 году полк ожидало новое переучивание – на этот раз на бомбардировщики Ту-4. С мая по июнь личный состав прошёл теоретическое переучивание (в 6-м центре ДА), а с июня по август практическое (на базе 14-й бад, Белая Церковь). Самолёты Ил-12 и планеры Як-14 были сданы в другие части (в частности, на аэродром Куйбышевка-Восточная, ДВК), вместо них были получены 32 Ту-4 и сформировано три авиаэскадрильи.

В 1956 году личный состав освоил полёты на Ту-4 с кабинами П-90 (для десантирования личного состава и техники) и десантирование ПДММ. 10 экипажей принимали участие в войсковых испытаниях десантного варианта Ту-4.

С 16 июня 1956 года полк переведён на штат военно-транспортного полка. С 1 по 11 ноября 1956 года 19 самолётов Ту-4 под командованием гв. п-ка Ващенко перебазировались на аэродром Стрый, откуда впоследствии 10 самолётов выполняли задачу по подавлению антикоммунистического восстания в Венгрии, параллельно эвакуируя семьи советских военнослужащих. При этом они перевезли 20.2 т груза и 299 человек личного состава.

Далі буде.

Сергій Дроздов.

Найпотужніші країни-спамери 2011 року

2011 рік продовжив тенденцію останніх років, продемонструвавши позитивну динаміку зниження кількості спаму. Активізація боротьби з ботнетами в 2010 році не пройшла безслідно і привела до зниження обсягу поштового сміття, яке з пікового значення в 85,2% в 2009 році опустилося до 80,26% за підсумками минулого року.

Однак скорочення кількості спам-повідомлень супроводжувалося тривожною тенденцією, пов'язаною з тим, що поштове сміття стає все більш небезпечним. У 2011 році частка листів зі шкідливими вкладеннями збільшилася в 1,7 раза порівняно з попереднім роком і склала 3,8%. Зловмисники, які стоять за розсилкою таких повідомлень, активно вдаються до використання методів соціальної інженерії. З цією метою вони можуть маскувати свої послання під офіційні повідомлення від органів влади або інтернет-ресурсів, заманювати користувачів пропозиціями різних подарунків. Не гребують шахраї і відвертим залякуванням від імені адміністрації різних інтернет-сервісів, погрожуючи, наприклад, нібито заблокувати доступ на ці ресурси власникам особистих облікових записів. Крім цього, нерідко злочинці роблять ставку на цікавість і неуважність користувачів, маскуючи вкладення в розісланих листах під електронні квитки, інструкції з відновлення пароля від поштової скриньки і багато іншого.

Однією з яскравих тенденцій минулого року став так званий цільовий фішинг, що поширювався зловмисниками за заздалегідь обраною адресою користувачів. Як правило, такі розсилки переслідують одну мету – заволодіти реєстраційними даними користувачів для отримання доступу до їх облікових записів в інтернет-сервісах, онлайн-банкінгу або для крадіжки конфіденційної інформації компанії-роботодавця. Прикладом цього можуть служити персоніфіковані листи, в яких на відміну від традиційного спаму міститься особисте звернення до одержувача. Такі розсилки нечисленні, що істотно ускладнює боротьбу з ними за допомогою захисного ПЗ.

Не залишилися без уваги спамерів і гучні події року, які традиційно використовуються зловмисниками для обману користувачів. Землетрус в Японії, смерть лівійського лідера Муаммара Каддафі і північнокорейського вождя Кім Чен Іра фігурували в так званих "нігерійських" листах, які розсилалися з метою шахрайства. Великі зміни відбулися серед країн-розповсюджувачів незапитаної кореспонденції. Лідер 2010 року, США (-9,24%), за підсумками минулого року навіть не увійшли в першу десятку рейтингу. Аналогічним чином змінилися і позиції Росії (-2,8%), яка перемістилася з 3-го на 9-й рядок.

На вершині ж п'єдесталу влаштувалася Індія (+4%), яка раніше займала друге місце. Далі за нею йдуть Бразилія (+3,4%) та Індонезія (+5,15%), що піднялися з 5-ї і 16-ї позицій відповідно. Регіональний розподіл джерел спаму, навпаки, не зазнав істотних змін, і найбільше поштового сміття, як і раніше, поширюється з територій держав Азії, Латинської Америки та Східної Європи.

Серцевий ритм замість пароля

Вчені Національного університету Чун Хсін в Тайчжун (Тайвань) в черговий раз довели, що кожна людина унікальна. Коли-небудь особливості серцевого ритму дозволять людині обходитися без паролів на електронних пристроях. Так, для розблокування вінчестера достатньо буде торкнутися сенсора на його корпусі або на клавіатурі комп'ютера.

Команда вчених з Тайчжун успішно випробувала прототип системи, яка перетворює серцевий ритм в ключ шифрування. В ролі вихідних даних використовуються сигнали електрокардіографа на долоні людини. Автори проекту виділили унікальні особливості пульсу і розробили алгоритм для перетворення їх в криптографічний ключ. Секрет алгоритму шифрування поки не розкривається, справа ускладнюється ще й тим, що унікальна не тільки схема серцевого ритму, унікальний буквально кожен удар. Таким чином, схема шифрування заснована на математичній теорії хаосу, в якій малі зміни початкових умов призводять до різних результатів. Один і той же ключ не можна отримати двічі.

Метою проекту є створення зовнішнього жорсткого диска з контролером, який зможе кодувати і декодувати збережені дані за простим дотиком руки. Поки нічого не повідомляється ні про те, яку орієнтовну вартість матиме така система, ні про те, коли завершиться робота над проектом.

Пошта UKR.NET тепер дружить з iPhone і телефонами на платформі Android

Тільки за останні півроку число користувачів пошти UKR.NET, які заходять в неї з мобільних пристроїв, збільшилося в три рази. Для таких користувачів "УКРНЕТ" "подружив" мобільну версію своєї пошти з iPhone і телефонами на платформі Android.

Щоб читати листи було комфортно, дизайн скриньки адаптували під розмір екрана. Розробили і новий інтерфейс, орієнтований на простоту управління ним за допомогою пальців.

Користувачеві пошти UKR.NET не доведеться нічого додатково налаштовувати або завантажувати. При вході в пошту через браузер автоматично визначиться тип мобільного пристрою і відобразиться потрібна версія.

Боротьба з підробками-2012

HP оголосила, що посилить заходи боротьби з підробками в Росії, Україні та Казахстані – країнах, де виробництво і розповсюдження підроблених витратних матеріалів для друку та інших товарів широко поширені.

HP планує поглибити співпрацю з правоохоронними органами в цих трьох країнах, які на тлі зміцнення свого потенціалу виявилися особливо сприйнятливими до незаконної діяльності з виробництва та розповсюдження підробок. HP вже домоглася значного успіху за допомогою правоохоронних заходів, завдяки яким було вилучено значну кількість підроблених витратних матеріалів, в тому числі готових для продажу лазерних і струменевих картриджів, коробок і захисних наклейок.

Так, у грудні 2011 року в Києві був проведений рейд на цех зі складання підроблених картриджів для принтерів HP. В ході операції були вилучені 200 готових до продажу підроблених картриджів і 4 тонни матеріалів для виготовлення підробок. Завдяки співпраці експертів HP та правоохоронних органів була отримана важлива інформація про шляхи поширення контрафактів.

Протягом 2012 року, крім сотень поглиблених аудиторських перевірок складів партнерів, покликаних упевнитися, що вони "чисті" від підроблених товарів для друку, компанія HP почала проводити інспекції великих клієнтів, таких як банки, університети та державні установи для забезпечення цілісності їх запасів.

Міжнародна торгова палата в рамках ініціативи Бізнес проти піратства і контрафакції (Business Action to Stop Counterfeiting and Piracy (BASCAP)) відзначила, що Росія і країни, розташовані з нею по сусідству, переповнені підробленими товарами. В Україні, наприклад, не так давно Європейська Бізнес Асоціація висловила занепокоєння щодо присутності великої кількості підроблених агрохімікатів і пестицидів.

Згідно з дослідженням HP в країнах Європи, Близького Сходу і Африки, більше половини українських і російських менеджерів, відповідальних за офісні закупівлі, закуповують контрафактну продукцію. Крім того, більше половини українських і російських респондентів сказали, що "часто" або "іноді" мають можливість придбати контрафактну продукцію. Для порівняння, цей показник для решти країн-учасниць опитування склав 40%.

BASCAP прогнозує, що протягом найближчих декількох років щорічні глобальні економічні та соціальні втрати в результаті глобальної контрафакції та піратства досягнуть 1700000000000 доларів США.

Платні та безкоштовні антивіруси: що ефективніше?

Тестова лабораторія AV-Test провела дослідження ефективності платних і безкоштовних антивірусів, результати якого стверджують, що хоча безкоштовні антивірусні рішення і здатні забезпечити певний рівень захисту, перед сучасними загрозами вони не завжди дієві.

Безкоштовні антивірусні рішення досить популярні у звичайних користувачів, проте порівняльне тестування, проведене незалежною лабораторією AVTest, показало, що комерційні антивірусні продукти набагато ефективніше борються з сучасними шкідливими програмами в порівнянні з їх безкоштовними конкурентами.

В ході тестування, яке було проведене наприкінці 2011 року, Kaspersky Internet Security 2012 порівнювався з чотирма безкоштовними антивірусними рішеннями. Тести проводилися на декількох ідентичних ПК під управлінням Windows 7 Service Pack 1 з використанням усіх доступних оновлень. Для відтворення типових умов роботи ПК на комп'ютери було також встановлено кілька популярних потенційно уразливих програм. В ході тестів використовувалися 100 шкідливих веб-сторінок: половина з них намагалася заразити систему за допомогою drive-by-завантажень, друга половина містила прямі посилання на шкідливі файли. Безкоштовні продукти продемонстрували нижчий рівень захисту. avast! Free Antivirus 6.0 заблокував 95 погроз, проте решту 5 повністю пропустив. Microsoft Security Essentials показав найгірший результат, заблокувавши 86 погроз і пропустивши 14. Avira Free Antivirus 2012 повністю пропустив 13 загроз і лише частково заблокував ще одну. AVG Anti-Virus Free Edition 2012 повністю пропустив чотири загрози і частково заблокував дії ще п'яти шкідливих об'єктів. Дві з чотирьох безкоштовних програм також помилково визначили чисті файли як шкідливі: avast! Free Antivirus 6.0 допустив одне помилкове спрацьовування, а AVG Anti-Virus Free 2012 – вісім.

Євросоюз проти нової політики конфіденційності Google?

Європейський Союз закликав Google призупинити зміни в політиці конфіденційності, які пошуковий гігант збирається ввести з 1 березня 2012 року.

Крок, який робить корпорація, викликав занепокоєння не лише серед рядових користувачів, але і серед великих компаній, основним ринком споживання у яких є Європейський Союз. Євросоюз, звернувши увагу на передбачувані зміни в Google, вирішив провести аналіз наслідків, до яких може призвести нова політика конфіденційності.

У листі, направленому Вищим консультативним органом Європейського Союзу, повідомляється, що з огляду на широкий спектр послуг, який пропонує Google, а також їх популярність, зміни в політиці конфіденційності можуть вплинути на громадян більшості (якщо не всіх) країн-членів ЄС. "Поки не буде закінчено дослідження, ми закликаємо Google до паузи, щоб уникнути подальших непорозумінь щодо зобов'язання компанії із збереження законних прав своїх користувачів", – повідомляється в документі.

Нагадаємо, що наприкінці січня 2012 року компанія Google повідомила про об'єднання близько 60 політик конфіденційності для окремих сервісів з метою створення спрощеної системи для користувачів. Відповідь пошукового гіганта не змусила на себе довго чекати: "Ми поінформували більшість членів робочої групи ЄС про заплановані зміни за кілька тижнів до публікації офіційної заяви, але жоден з них не побачив у цьому проблеми. Тим не менш, ми будемо раді поговорити з Підрозділом із захисту даних, щоб врегулювати всі питання".

Сторінку підготував Сергій Фурдик.

ФУТЗАЛ

До Харкова втретє

Закінчення.
Початок на 1 стор.

Змагання проходили у залі навчально-спортивної бази Повітряних Сил. У турнірі взяли участь збірні Командування Повітряних Сил ЗС України, Повітряних командувань "Центр" та "Захід", Харківського університету Повітряних Сил, військових частин Вінницького та Житомирського гарнізону та команда спортивного товариства "Спартак".

Цього року організатори встановили вікові обмеження для учасників. У турнірі змагалися лише ті військовослужбовці, кому виповнилось 30 і більше років. Як пояснюють самі спортсмени, це зроблено для того, аби вирівняти можливості та шанси команд на боротьбу за чемпіонство. Єдиним винятком із правил стала команда спортивного товариства "Спартак", у складі якої кольори товариства традиційно захищає допризовна молодь.

Тож, у запеклій боротьбі перше місце виборола команда Харківського університету Повітряних Сил ЗС України. Другу сходинку посіла збірна Командування Повітряних Сил ЗС України, третє – Житомирського гарнізону.

Команду-переможця, призерів і кращих гравців турніру нагороджено кубками, дипломами та цінними подарунками.

Під час церемонії нагородження зі словами привітань до учасників змагань звернулися заступник голови Вінницької обласної федерації футболу Ігор Павленко, головний редактор Друкованого органу Міністерства оборони України "Крила України" Микола Поплавський та головний штурман – начальник штурманського управління авіації Командування Повітряних Сил ЗС України генерал-майор Сергій Кушнір.

– У переддень захисника Вітчизни вітаю всіх зі святом. Участь у турнірі команд різних гарнізонів є хорошим прикладом та стимулом для інших футбольних клубів Повітряних Сил, – зазначив, вітаючи учасників турніру, генерал-майор Сергій Кушнір. – Вітаю харків'ян вже з третім Кубком, але, на мою думку, сьогодні переможених немає. Учасники змагань продемонстрували чудову, видовищну гру, а глядачі – мали змогу насолодитися справжнім футбольним азартом.

Варто додати, що попередні 6 років головним призом змагань – перехідним Кубком газети "Крила України" володіли 4 різні команди. Першими чемпіонами у 2006 році стала команда офіцерів редакції газети "Крила України". Двічі звання чемпіона вдавалося підтвердити командам Харківського університету Повітряних Сил (2007 і 2008 роки) та спортивного товариства "Динамо" (2009 і 2010 роки). У 2011 році Кубком володіла команда авіаторів Житомирського гарнізону, яка торік виборола чемпіонство лише у серії післяматчевих пенальті.

Протягом турніру визначено кращих гравців, якими стали воротар збірної Командування ПС полковник Дмитро Сулейманов, захисник збірної ПвК "Центр" полковник Віталій Тарасов, нападник житомирців майор Василь Білошицький та гравець турніру капітан команди ХУПС підполковник Віталій Кирпенко.

Капітан харків'ян, а водночас і тренер команди, розповів, як треба правильно налаштовувати гравців на перемогу.

– Уже двічі перехідний Кубок був у Харкові, – розповідає Віталій Кирпенко. – Передусім, це заслуга наших курсантів. Сьогодні ж це вдалося зробити й офіцерському складу університету: викладачам, науковим співробітникам, начальникам курсів. Успіх команди – це, насамперед, копітка праця на тренуваннях. Спочатку ми провели змагання в університеті, відібрали кращих гравців і сформували кістяк команди під час тренувального збору. А взагалі, футболісти ХУПСу беруть активну участь у спортивному житті Харкова. Символічно, що наша команда під назвою "Крила України" змагається у чемпіонаті міста та області. Тому морального права програвати у Вінниці ми просто не мали.

Юрій Ігнат.
"Крила України".
Фото Сергія Фурдика.

НАСТІЛЬНИЙ ТЕНІС

Тенісний турнір зібрав 24 команди

Напередодні Дня захисника Вітчизни, у Житомирі пройшли великі тенісні змагання, що вже третій рік поспіль організовує начальник 5-го Об'єднаного центру електрогазового та автотехнічного забезпечення Повітряних Сил заслужений працівник транспорту України полковник Ярослав Лерман.

У змаганнях взяли участь 24 команди, дві з яких – це команди ветеранів тенісного спорту з Києва, одна – ветеранська команда житомирян та 21 команда військових частин Житомирського та Озерненського гарнізонів, а також збірні команди управлінь і структурних формувань інших силових структур, розташованих у Житомирі.

Відкриття турніру відбулося 17 лютого з урочистого параду команд-учасниць змагань та музичного дефіле військового оркестру Житомирського військового інститут імені С. Корольова Національного авіаційного університету. Після цього й розпочалися змагання, які закінчились у цей день вибуттям 14 команд. У другий день турніру змагалися між собою лише 10 команд-фіналістів – ветерани-тенісисти з Житомира, співробітники управлінь Служби безпеки України, Міністерства з надзвичайних ситуацій, Міністерства внутрішніх справ та Державної податкової служби України в Житомирській області, льотчики й представники інженерно-технічного складу з окремої авіаційної ескадрильї, дислокованої в Озерному, ЖВІ НАУ, господарів змагань, а також обидві ветеранські команди зі столиці. 18 лютого змагання були продовжені і закінчились із таким результатом: 1 місце здобули офіцери міліції з управління МВС України в Житомирській області, на другу сходинку п'єдесталу зійшли господарі змагань, авіатори-автомобілісти, і, врешті, "бронзу" виборили ветерани з Києва.

Кращими гравцями турніру визнано офіцера відділення виховної роботи 5-го Об'єднаного центру електрогазового та автотехнічного забезпечення Повітряних Сил старшого прапорщика Миколу Петрова, а також співробітника міліції Ігоря Мангушевського та ветерана тенісного спорту з Житомира Олександра Мельника. Команди-переможці отримали почесні кубки та медалі, а також надзвичайно гарні й оригінальні торти.

– Також ми дуже вдячні ректору Житомирського державного технологічного університету Петрові Мельничуку та завідувачу кафедри фізкультури цього університету Григорію Засіку за надання спортивного комплексу для проведення змагань, – сказав заступник командира з виховної роботи військової частини-організатора першості підполковник Олександр Коблюк. – Крім того, я не можу не відзначити організаторську роботу й особисті спортивні досягнення техніка відділення зберігання рухомих ремонтних засобів Об'єднаного центру прапорщика Євгена Кузьменка. Це – справжній спортсмен по духу, він постійно вболіває за спортивні успіхи команди частини й докладає великих зусиль під час організації змагань.

Олексій Тригуб.
м. Житомир.

ВЕЛИКИЙ ТЕНІС

Перемагають ветерани

Як відомо, 2012 рік у Збройних Силах визначено роком командира-лідера й фізичної підготовки та спорту. Тому напередодні 23 лютого, у Вінниці,свої лідерські якості та відмінну фізичну форму ставили за приклад молодшим колегам ветерани військової служби. Усе проходило в рамках першості Вінницького гарнізону з великого тенісу в одиночних та парних розрядах.

У турнірі взяло участь півсотні учасників. Переважна більшість – полковники запасу, однак у списках спортсменів трапляються прізвища діючих військовослужбовців і навіть жінок.

Змагання проходили на спортивній базі Повітряних Сил ЗС України з 7 по 23 лютого. Організатор турніру – спортивний комітет Командування Повітряних Сил, спонсори – Вінницька федерація тенісу України та один з місцевих інтернет-провайдерів.

Ідея тенісного турніру зовсім не нова. Його проводять з 2005 року. Щоправда, тоді змагання важко було назвати турніром, адже рівень організації і склад учасників у рази відрізнявся від нинішнього. Сьогодні ж у ньому беруть участь судді національної категорії України, неодноразові переможці міжнародних змагань, першості Збройних Сил, міста Вінниця та інших. Це полковники запасу Петро Майданюк, Олександр Сурін, Олександр Солтан, Сергій Хлєбнов та інші. Цього року згадані спортсмени ще раз підтвердили рівень своєї підготовки, адже зустрілись у фінальному матчі парного розряду. Сильнішою, а відтак і переможною виявилась пара тенісистів Олександр Сурін – Петро Майданюк, яка у запеклій боротьбі виборола найвищу сходинку п'єдесталу. Друге місце відповідно зайняли Олександр Солтан та Сергій Хлєбнов, які не особливо переймалися поразкою, адже саме ці тенісисти мають непогані шанси вийти на корт, але вже по різні боки сітки, у фінальній зустрічі одиночного розряду.

Переможців турніру було нагороджено кубками та грамотами командувача Повітряних Сил ЗС України.

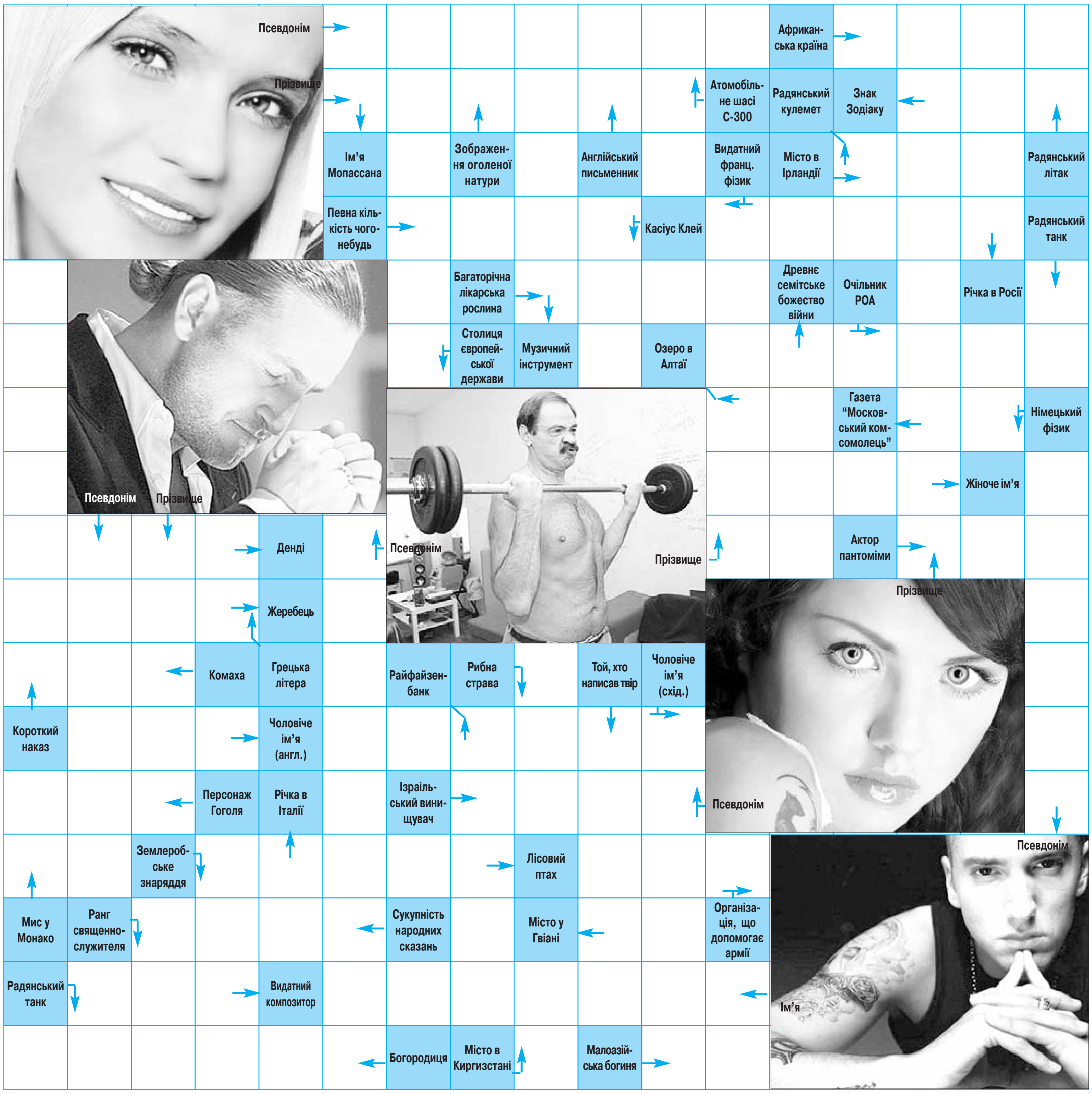
Окрім призів, учасники отримали масу задоволення, досвід та спортивний азарт. До того ж, у першості взяло участь багато "свіжих" спортсменів, а значить теніс у Вінниці розвивається, набуває популярності, а разом з ним – спортивне життя гарнізону.

Юрій Ігнат. "Крила України".
Фото автора.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
ВІДДРУКОВАНО У
ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А,
тел. (0432) 55-63-97

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця,
вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
0432-59-62-26,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

Дизайн та верстка:
С. Клименко, Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Черговий по номеру: В. Алєксєєв.
Перший редактор
Сергій Свенцицький.
Тир. 3400 (на місяць) Зам. № 122207.
ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР
М. ПОПЛАВСЬКИЙ

СУДОКУ

		4						3
	3			7				
9			5				4	
8		7	3		1		6	
5	6		9		7		2	8
	2		8		5	3		9
	7				8			2
				9			3	
6						5		

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД В № 7

АВТОДРОМ

BMW представила купе й кабріолет М6

Для лідерів світового автопрому давно стало традиційним демонструвати новинки напередодні офіційних прем'єр. Компанія BMW не стала винятком і напередодні світового дебюту, на автошоу у Женеві, показала купе й кабріолет "зарядженої" 6-series. Новинка стала ще більш агресивною завдяки новим бамперам та іншим елементам кузова. Фірмова решітка радіатора, у порівнянні зі звичайною "шостою серією", небагато змінилася: її пофарбували у чорний колір, а вертикальні ребра стали подвійними.

Помітно розширилися колісні арки, повітроводи на крилах з написом "М6" злилися з покажчиками повороту, зовнішні дзеркала також набули більш аеродинамічної форми, з боків з'явилися нові накладки. Стандартними є 19-дюймові диски, а за доплату встановлять і 20-дюймові. Крім цього, купе одержало новий карбоновий дах. У салоні – нове шкіряне кермо, спортивні сидіння з інтегрованою ремінною системою, новий важіль коробки з відповідним логотипом.

Силова установка така ж як на BMW M5 – 4,4-літровий бітурбірований V8. Цей агрегат продукує максимальну потужність у своєму сегменті – 560 к.с. у діапазоні 6000-7000 обертів. Купе набирає першу сотню за 4,2 секунди, а кабріолет – на 0,1 с повільніше. Розгін з місця до 200 км/год у купе займає 12,6 секунди, а в кабріолета – 13,1. В обох випадках максимальна швидкість обмежена на позначці 250 км/год. Двигун встановлюється разом із 7-ступінчастим "роботом", але подейкують, що в майбутньому з'явиться й 6-ступінчаста механіка.

Звичайно ж, такі технічні характеристики не є межею для М6. Опціональний M Driver's Package дозволяє розігнатися вже до 305 км/год. Незважаючи на таку "люту" швидкість і потужність, БМВ говорить, що М6 має цілком пристойний апетит. На тестах вона показала середню витрату пального на рівні 9,9 л/100 км у випадку з купе й 10,3 літрів на сотню для кабріолета. Такому невеликому споживанню сприяє система старт/стоп і технологія Efficient Dynamics, які є стандартним устаткуванням. У порівнянні зі старою моделлю, новинка економічніша на 30%.

Підготував Сергій Клименко. "Крила України".

ТРАДИЦІЇ

З Масляною будьте здорові!

20 лютого розпочалось одне з найвеселіших народних свят – Масляна, або інакше Масниця. Святкування на честь початку весни триває весь останній тиждень перед Великим Постом. Завершується Масляна в неділю. Цей тиждень завершує приготування до Чотиридесятниці, найбільш суворого посту в річному циклі православної церкви. Вживання м'яса вже забороняється, проте дозволено вживати молочні продукти та іншу їжу тваринного походження.

У перший день Масляної, який звався "зустріччю", пеклися перші млинці – традиційна страва (звідси, до речі, й сама назва – млинці обов'яково змащувалися олією чи маслом). Млинці уособлювали сонце та бога сонця і весни Коляди.

Масляна є символом завершення зими і зустрічі весни. У передхристиянські часи в останній зимовий тиждень відзначали новий рік. Адже у наших прадавніх предків календарний рік починався навесні, нагадує "Радіо Свобода".

У народі Масляну називали ще Колодій, який символізував освячення шлюбу. Вважалося, що саме цей час – найкращий для створення родини. Існував навіть тижневий обряд Колодія, або колодки – символу ненародженої дитини. Колодку (полінце) загортали в пелюшки, хрестили, потім ховали і поминали.

Колодки чіпляли тим хлопцям і дівчатам, які не взяли шлюб минулого року і мусили відкуповуватися дарунками. А батьки парубка примовляли: "Не женився єси, то колодку неси!" Про колодку в народі складено чимало пісень.

Ще Масляну називали Сирним тижнем. Ця назва походить від молочних продуктів (сирні вироби та масло), котрим найбільше частували в цей час. Особлива увага надавалася вшануванню жінки-матері. Адже святкувалося відродження природи, надія на продовження роду.

Закінчується тиждень Прощеною неділею. Цього дня у церквах згадується вигнання Адама з раю і відбувається чин Прощення, під час якого люди просять пробачення у Бога та один в одного за скоєні образи та гріхи. З цього приводу казали: "Не вічно ж носити камінь за пазухою!" Саме в неділю найбільше виготовляли вареники, гречаники, млинці.